

IX. Új idő- és térbeli adatok

1. Történelmi leleplezés

A hiteles történelmi dokumentumok hiánya, ami az ókort és a „sötét” középkort illeti, ma már bevallott tény a tudományos világban. Ez már önmagában is bizalmatlanságot kelt a történelmi írások iránt, azonban a legnagyobb gyanú akkor merült fel, amikor kiderült, hogy a csillagászati jelenségek (nap- és holdfogyatkozások), melyeknek időpontját visszamenőleg meg lehet állapítani, nincsenek szinkronban a történelmi feljegyzésekkel. Ezen tényekre több komoly tudós reflektált, mint Newton, Hardouin, Baldauf, Kammeier és legújabban több tudós csapat, amelyek közül a legalaposabb munkát a Lomonoszov Egyetemen dolgozó A. Fomenko vezette csoport végezte. A tény miatt, hogy ez utóbbi csapat munkatársai matematikusok (hiányoznak a nyelvészek, a történészekről és a vallás képviselőiről szó sem lehet), a művük megkérdőjelezhető dolgokat is tartalmaz. Ez azonban még nem jelenti a leleplezett történelmi hamisítások cáfolatát.

A kutatók statisztikai módszert alkalmaztak, és a számok – ahogy mondani szokták – makacs dolgok. A történészek, ha menteni akarják a még menthetőt, akkor nem a struccpolitikát kellene alkalmazzák, hanem igenis, figyelembe venni a tényeket, és szépen átírni a történelmet.

A tény az, hogy amennyire makacsok a számok, épp olyan makacsok az érzelmek. Az emberek ugyanolyan erősen ragaszkodnak a történelmükhöz, mint a vallásukhoz. Mindkettő a hitre alapoz, és amint az említett kutatócsoport megállapítja, a történelmi és a bibliai írások között szoros kapcsolat áll fenn.

A Fomenko és csapata által felállított elmélettel elég elismerően foglalkozott Lukács Béla fizikus is. Vegyük szemügyre Lukács Béla Ptolemaiosz Almagesztjéről és a róla való Fomenko-véleményről szóló cikkét.¹¹⁸⁷ Elismeri Fomenko érveit amellett, hogy a nevezett *Ptolemeusz nagy valószínűséggel nem a második, hanem valahol a tizedik század körül élt*. Azért mindig ad egy kis százaléknyi esélyt annak, hogy mégis igaz lehet a történelem. Hát ugyebár óvatosság nem gyávaság. Amit azonban kifogásolok, az a hivatalos „tudományos” magyarázatok majmolása. Ezt olvasom a cikkében: „'Almagest' seems to come from the Arabic determinate particle 'Al'=The + 'Megalé Syntaxis' = Great Compilation (or Megiszté=Greatest).”¹¹⁸⁸

A Wikipédia szerint „Arabic name al-majisṭī (المجسطي), from which the English name Almagest derives.”¹¹⁸⁹

A szavak ilyenén való csűrése-csavarása nagyon ismeretes, amikor az igazat el akarják kendőzni.

Al-majisṭī, megiszté, megalé, aztán egy feltételezett ókori szóból egyből angol szó lesz: „almagest”. Ilyen elválasztásban: Al+magest – a szónak nincs értelme. Azonban ha az elválasztást így csináljuk: alma+gest, akkor sokkal értelmesebb képet kapunk.

Persze nem mindenki érti a magyar nyelvet s még kevesebben gondolkodnak magyarul.

Az alma magyar szó, ami egyszerre a legismertebb gyümölcs, de ugyanakkor a mitológiában, de még a bibliai tanításban is a tudást jelképezi. A „gest” szót nagyon jól ismerjük a krónikáinkból. A Wikipédia szerint kalandozást, viselt dolgokat jelent, és a 13. században használták először latin nyelven.

Ilyen megvilágításban az almagest nem más, mint kalandozás a tudományokban.

¹¹⁸⁷ Lukács, B. (President of the Matter Evolution Subcommittee of the Geonomy Scientific Committee of the Hungarian Academy of Sciences, H-1525 Bp. 114. Pf. 49., Budapest, Hungary, lukacs@rmki.kfki.hu): [Ptolemy's Almagest and Fomenko's opinion about it and especially: some words about precession](#). Hungarian Academy of Sciences, Central Research Institute for Physics, Nuclear and Particle Physics Research Institute, Theoretical Physics Department. Budapest, 114 P.O.B. 49. V. ö. Lukács, B.: [Comments on fomenkology: my comments No1. Earth, Moon, Sun, delta-t](#). First version: 28th July, 2001. B. Lukács: [Phantom times? Is the lowermost chronology of Babylon more probable than the excision of Charlemagne?](#)

¹¹⁸⁸ Uo.

¹¹⁸⁹ Ez a második mondat nincs benne Lukács B. előző lábjegyzetben megadott internetes közlésében.

Kínos magyarázatot találunk a Wikipédián az „alma mater” szóra is: „Alma mater (Latin: ‘nourishing mother’), pronounced UK: /ˈælmə ˈmeɪtər/, US: /ˈɑːlmə ˈmaːtər/), was used in ancient Rome as a title for various mother goddesses, especially Ceres or Cybele, and in Christianity for the Virgin Mary.”¹¹⁹⁰ Nourishing mother = tápláló anya – ebben az esetben az „alma mater” feliratott nem az egyetemek, hanem a bölcsödék ajtajára kellene kitenni.

Akárcsak az előbbi esetben, az alma itt is tudást jelent. A szóösszetétel pedig a tudás anyját.

Az alma és a tudás közti összefüggést Fomenko sem hagyja szó nélkül, de ugyebár minden szentnek maga felé hajlik a keze, így a tudás nála nem alma, hanem az orosz nyelvnek megfelelően jábloko. Innen aztán nyaktörő ugrásokkal kapcsolatot teremt a jábloko és a ball (angol vagy nemzetközi ballon) szó között. Megemlíti, hogy a középkori királyoknál a jogar mellett – ami a hatalmat jelképezi – megjelenik az alma egy gömb alakjában, ami a tudást szimbolizálja.

Feltevődik a kérdés hogy miért épp a gömb szimbolizálja a tudást? Az, hogy a föld gömbölyű, ma közhely, de ennek a megértése a középkorban nem akárminek adatott meg. Ennek a megértése jelentette az akkori legnagyobb tudást. Egy király, ha nem is a kisujjában, de legalább a „tenyerében” kellett hordozza ezt a tudást.

A fenti megvilágításban a tudás szimbóluma előbb a gömbben materializálódott, hogy aztán idővel átkerülve a mese (mítosz) világába, almává váljék. Így le lehet vonni azt a következtetést, amit Fomenkóék nagyon keményen állítanak, hogy az almával kapcsolatos legendák is mint Ádám és Éva, valamint Páris és Heléné legendái, mind a késői középkorban keletkeztek.

Amíg a Heribert Illig-féle csapat és mások csak egy bizonyos „fantom” korról beszélnek, addig a Fomenko és csapata munkájában a hangsúly az *időcsúsztatások*ra esik. Ez az időcsúsztatás szerintük lehet 330, 750, 1050, vagy akár 1800 év. Vagyis bizonyos középkori események le lettek másolva kisebb módosításokkal, és visszacsúsztatva az időskálán, más történelmi eseményekként. Ez alól nem tesznek kivételt a bibliai írások sem. Ez nem kis ellenszenvet vált ki az érzelmi központú emberekből.

Egy tanárnak, aki valamilyen katedrán tanított pár évig, többször akadtak esetei, amikor valamelyik diák puskázott, vagyis másolt, könyvből vagy a kollégájától, és be kellett bizonyítani a másolás tényét, meg azt, hogy milyen forrásból történt a másolás. Egyetlen dolgozatnál tapasztalt tanár ezt hamar leleplezi. Azonban egy olyan terjedelmes anyagnál, mint a világtörténelem, ez nem könnyű feladat. Ezért nem csodálkozhatunk, ha a Fomenkóék műve nem tökéletes. Egy pár elütés miatt azonban semmisnek nyilvánítani a Fomenko és társai munkáját, mint ahogy egyes történészek teszik, nagy tévedés volna. Az igazságot nem lehet véka alá rejteti, még akkor sem, ha egyeseknek sérti az érzékenységet. Gyanítani lehet, hogy mindaz, ami nevetségessé teszi a csapat munkáját, utólag lett beépítve, külső nyomásra.

¹¹⁹⁰ <https://enacademic.com/dic.nsf/enwiki/152320>.

2. Ovidius száműzetése¹¹⁹¹

A hamis történelem íróinak jól besegített egy természeti jelenség, éspedig a Pannon-tenger eltűnése. A tudomány állítása szerint a Pannon tenger kb. 600.000 évvel ezelőtt száradt ki. Ez igaz lehet, de figyelembe veendő a tény, hogy mielőtt szabályozták volna a folyók medrét Magyarországon, az áradások szinte évente megismétlődtek, óriási tavakat képezve. Nem sokan teszik fel maguknak a kérdést, hogy vajon a Dunának miért volt két neve? Az ókorban Dunának hívták a Vaskapuig, de onnan a Fekete tengerig Isternek. Ez jó ok arra a következtetésre, hogy volt időszak, amikor a Vaskapu zárva volt. Egy kapunak az a tulajdonsága, hogy néha kinyílik, máskor bezárul. Tudjuk azt, hogy az erdők legnagyobb pusztítója az ember. Amikor az ember még nem volt ennyire elszaporodva, sokkal több erdő volt Európában. Nagy esőzés alkalmával, amilyenek mindig is léteztek, olyan óriási mennyiségű fahordalék került a Vaskapuhoz, ami elzárta a folyást. Így automatikusan egy időre újra megjelenhetett a Pannon-tenger. Így ez a tenger nem 600.000 évvel, hanem csak pár ezer évvel ezelőtti, de ez is tenger az akkori emberek szemében.

Jaroslav Sedlacek múlt században élt cseh amatőr történész azt állítja, hogy az argonauták az aranszörű bárányt Romániában (Erdélyben) rabolták el, s hogy Ovidius a száműzetését Szerbiában töltötte, s hogy Trója Románia hegyei közt található, és Odüsszeusz a bárkáját a Dunán vesztette el. Ezek az események szerinte akkor történtek, amikor Magyarország területén egy édesvizű tó állt. Miután ez a tó kiszáradt, az emberek hamar elfelejtették a létezését.

Tény, hogy a régészek a mai Magyarország, Szlovákia, Szerbia, Dél-Morávia és Románia mélyebb területein nem találnak vaskorszak kori leleteket. Miután a Duna áttörte a Vaskapu szikláit, a tóból, amit a görögök okeánosznak hívtak, nem maradt más, mint a Balaton.

A görög mitológiában az áll, hogy egy Jason nevű görög kalandor elmegy a legendás Kolkisba, hogy elhozza az aranszörű bárányt.

Tudnivaló, hogy a múltban az arannyak a folyók üledékéből való kiválasztásához a gyapjút használták. Az apró aranyrögök fennakadtak a sűrű gyapjúsálakon, innen ered az aranszörű bárány legenda.

A történettudomány Kolkist a Kaukázusba helyezi. Ott azonban nem igen találni arany lelőhelyeket. Annál inkább Erdély területén.

Sedlacek szerint a Kolchis név hegyvidéket jelöl, a kolchisiak meg hegyvidéki emberek.

„Egy másik legenda szerint Médea és más három nő elrablása volt a trójai háború kiváltó oka. Diodórosz azt írja, hogy Médea elvitte Jasont arra a helyre, ahol a Taurus (bika) volt az

¹¹⁹¹ Chlupác, 2005. alapján.

aranyszörű bárány őrzője, és a saját nyelvén beszélt vele. A Taurusz (bika, talán a szürke marháé, de lehet, hogy a kárpátoki bölény) azonban nem a Kaukázusban él, hanem Szkitiában. És a szkíták... Magyarországon és Romániában éltek. Kolchis pedig a Kárpát-tenger (Pannon-tenger) keleti partján helyezkedett el.”¹¹⁹²

A görög hajósok a zsákmánnyal a Pannon-tengerről a Dunán próbáltak haza jutni, azonban a szkíták elvágták az útjukat a Vaskapu körül, és ezért északi irányba hajóztak a Pannon-tengeren. A bárkájukat átvitték a hegyeken egész a Visztula hajózható részéig, majd innen eljutottak a Balti-tengerig.

Ovidius római híres költőt, akit Názónak is csúfoltak, i. u. 8-ban száműzték a hivatalos verzió szerint a Pontuszi-tenger (Fekete-tenger) partjára, egy Tomis nevű faluba, a mai Konstanca területére, ahol emlékművet is állítottak neki.

A pontos és megbízható információink azonban épp az ő verseiben és a barátaihoz írt leveleiben találhatók. Ő azt írja például, hogy szkíták és géták közt él. Gyakran panaszkodik a hidegre, és leírja, hogy télen a tenger annyira befagy, hogy az emberek lovon járnak rajta.

Vagy: „Egy iszapos mocsárhoz hasonlít ez a lusta tenger”¹¹⁹³

Ugyebár a Fekete-tenger se nem iszapos, se nem lusta, legalábbis Konstanca körül nem. Ilyen lehetett azonban a Pannon-tenger az időszámításunk kezdete körül, amikor már kiszáradóban volt. Ugyanakkor édes vizűnek írja le a tengert. A száműzetése felé való utazásról azt írja, hogy át kellett keljen a „felhőkkel borított Haimos-hegyen”.

Ez a hegy Bulgáriában van, Stara planina körül. A Konstanca felé vezető úton ezek a hegyek igen alacsonyak és nem burkolóznak felhőbe.

Hérodotosz azt írja, hogy Szkitiában a fagy 8 hónapot tart és a tenger, valamint az egész Kimmer Bosporus befagy.

„A Kimmer Bosporus a Duna tölcseértorkolata (estuary).”¹¹⁹⁴ Ez pedig nem lehet más, mint a Duna vaskapui szakasza.

Plinius szerint: „A kimmerek városa mellett a Duna szélessége 2500 lépés a befagyott folyón mérve. Ez az a hely, amely elválasztja Európát Ázsiától.”

Ovidius szerint:

„Ezt a vízfelületet ütötték először Jason evezői,
a színhely, ahol mindig ott van a döntő ellenség és a hó...”¹¹⁹⁵

Aki tájékozottabb a földtani történelem terén, azonnal felteszi magának a kérdést, hogy hogyan lehet Pannon-tengerről beszélni Jézus születése körül, amikor a tudomány szerint „a Pannon-tenger, illetve addigra már édesvizű Pannon-tó utolsó maradványai a pleisztocénben, mintegy 600.000 évvel ezelőtt tűntek el a Kárpát-medencéből, és a 'kifolyó' szurdokvölgyét az Ős-Duna mélyítette tovább. Az emelkedőben lévő hegyláncan áttörő folyóvölgyet földtani szakkifejezéssel antecedens völgynek nevezik. Az áttörési szakasz ebben az esetben felsőszakasz jellegű, tehát bevágódó, fölötté a folyóvölgy feltöltődő, azaz alsószakasz-jellegű lesz, a szoros után közvetlenül pedig középszakasz-jellegű kanyargós, az üledékek szempontjából egyensúlyban lévő rész következik.”¹¹⁹⁶

Vagyis a Pannon-tenger már 600.000 évvel ezelőtt lecsapolódott. A rejtély kulcsa a „csapban” rejlik. Ez a csap nem más, mint a Kazán-szoros, ahol a Duna szélessége mindössze 150

¹¹⁹² „According to another myth, the kidnapping of Medea, along with three other women, was allegedly the cause of the Trojan War. Diodor wrote that Medea took Jason to the place where the Taurus were guarding the Golden Fleece and spoke to them in their language. However, the Taurus did not live in the Caucasus, but in Scythia. And Scythians ... lived in Hungary and Romania. Colchis, then, was located on the east coast of the Carpathian Sea (Pannon Sea).” (Uo.)

¹¹⁹³ „It is similar to the bog or marsh, this lazy sea.”

¹¹⁹⁴ „Kimmer Bosporus is the estuary of the Danube.”

¹¹⁹⁵ „Surface beaten for the first time with Jason's paddle,
Scenery, where is always the crucial enemy and snow...”

¹¹⁹⁶ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Pannon-tenger>.

méter. Amikor az európai erdők nem voltak még annyira megritkítva, mint manapság, nagy viharos esőzések alkalmával könnyen megeshetett, hogy a hordalék (ami hatalmas tövestől kitépett fákból állt), egyszerűen elzárta a Kazán-szoros bejáratát, aminek következtében ideiglenesen újra feltöltődött a Pannon-tenger. Egy ehhez hasonló esetről ír Otto Rumbaur a „Stanley utazásai” című könyvében, ami a Níluson történt. 1850 körül, amikor Afrika gyarmatosításáért és a rabszolga-kereskedelem ellen folyt a harc, egy, a Níluson lefelé haladó európai hadihajó, a hordalékok miatt elakadt.

A hordalék annyira elzárta a folyót, hogy a víz elöntötte a környéket annyira, hogy a hajó legénysége nem tudott partra szállni. A három hónapi vesztégzár miatt a legénység több mint 90%-a elpusztult. Ekkor az afrikai őserdőkben volt elegendő fa ahhoz, hogy a hordalék elzárhassa a folyót.

A Fekete-tó Sedlacek szerint.¹¹⁹⁷

Az Ovidiusz száműzetése azonban lehetett egy olyan régi történet, amit a reneszánsz korában egy ügyes tollforgató feldolgozott. Az orosz tudósok rámutatnak arra a furcsa tényre, hogy az ezredforduló körül élt papok írásai a latin nyelvnek nagyon primitív formáját használják, majd pár száz évvel később úgymond megtalálják az ókori veretes latin szövegeket. De nem ám csak egyet-kettőt, hanem csak úgy hullanak az égből, mint a záporosó. Akinek van esze, gondolkozzék!

¹¹⁹⁷ http://fredfred.net/skriker/images/martin_chlupac/troy/map_general_full.png.

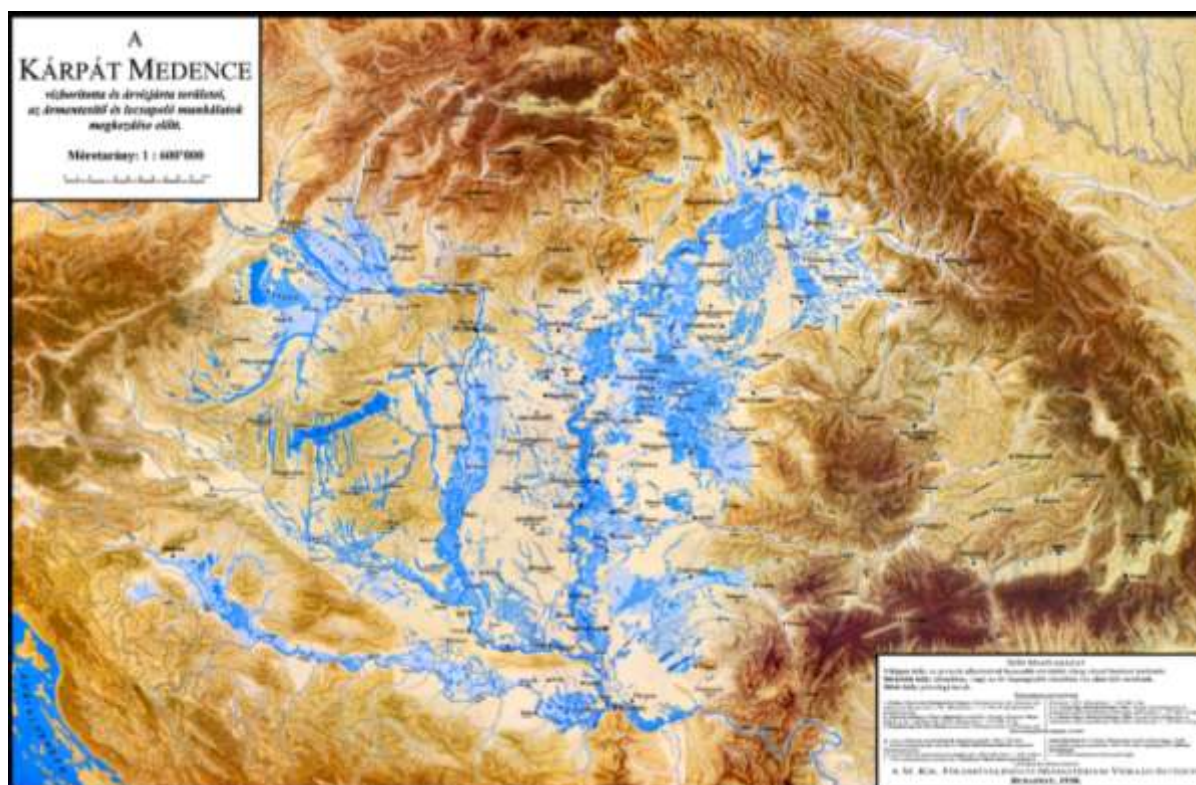
Itt van egy másik megtévesztő név, ami miatt a Meotiszi-mocsarakat az Azovi-tengerrel azonosították. Ez a név a „Fekete-tenger”. Tudott dolog, hogy az olyan tavaknak a színe, amelyek fenekén sok a hordalék meg iszap, fekete árnyalatú. Ezeket úgy is hívják, hogy fekete tavak.

A történészek vitatkoztak a Meotiszi-tavon való átkelés módozatán, amikor a hunok elindultak Európa felé. Ha ez a tó az Azovi-tenger lett volna, ezt a hunok szépen ki tudták volna kerülni. Ugyanezt a Kárpát-medencében a hegyek és sűrű erdők miatt nem lehetett.

Dugonics András könyvéből: „Polibiusz: Nem csak Meotisz vizét iszapokkal felemelve, hanem a fekete tengernek partjai mellett is a temérdek vizeket úgy kitömve mondja, hogy (a fővény miatt, melyeket a Boristenes és a Duna behord) a hajózásra haszontalan legyen. Buzbek: Nem áll Polibius szavaira azt mondván, hogy ma is úgy lehet hajózni a Fekete-tengeren, mint Polibius idején. Nikeforusz Calisztesz: Itt egy pásztor az ökre után menve, amit a bögölyök a Meotiszba zavartak, átkelt a tavon, és visszatérve, amit látott, a Honnoknak elbeszélte.”

És még: „Az ókorban a Vaskapu oly mértékben elválasztotta egymástól a Duna felső és alsó szakaszát, hogy ezeknek külön nevük is volt: latinul Danubius vagy Danuvius, illetve Ister. Csak az időszámításunk kezdete körüli időkben, a Római Birodalom terjeszkedése nyomán vált ismertté, hogy ugyanarról a folyóról van szó.”¹¹⁹⁸

Ez azt jelenti, hogy amikor a régi írásokban, vagy a szájhagyományban arról beszélnek, hogy a Duna és a Boristenes a Fekete-tengerbe ömlik, akkor itt nem a mai Fekete-tengerről van szó, hanem a Pannon-tenger „utódjáról”, a Meotisz pedig a körülötte lévő mocsarak. A Boristenes pedig a Tisza.

*A Kárpát-medence vízrajza a szabályozások előtt. Sötétebb kék az állandó és világoskék az árvízi helyzet, míg sötétkékekkel a mai tavak.*¹¹⁹⁹

¹¹⁹⁸ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Vaskapu-szoros>.

¹¹⁹⁹ <https://foldepites.files.wordpress.com/2009/12/5-karpat-medence-kesz-wo9.jpg>

3. Időbeli és térbeli eltolódások

Ebben az ókori földrajzzal kapcsolatos könyvben¹²⁰⁰ az áll, hogy Strabon e három geográfustól vette az információit: Scylaci, Salmasius, Vossius. Scylaci, Histaspis fia Dárius idejében élt, aki a Kárpát-medencei szkíták ellen harcolt.

Ha jól megnézzük, mindhárom név magyar hangzású. Scilaci=Szilágyi (a régi latin írásokban, ahol csak nagybetűket használtak, a C és a G néha összetéveszthető volt), Salmasius=Salmás, Vossius=Vass. Ha végignézzük ezt a könyvet, azt látjuk, hogy a régi történészek, Hérodotoszt is beleértve, régi görög iratokból vették az ihletet, mely iratok annyira meg voltak rongálva és emiatt hiányosak, hogy néha a történészeknek fabulálniuk kellett. Ugyancsak sok vita volt köztük az értelmezés miatt, ugyanis ezek valószínűleg ógörög írással íródtak, és Varga Csaba szerint ez a nyelv nagyon közel állt a magyar nyelvhez. Ezért nem csoda, ha a fennebb említett fordítók magyar nevűek.

Ez a földrajzi írás a Földközi- és Fekete-tenger part menti helységeiről, városairól ad hírt. Érdeemes elolvasni az András apostol térítési útjáról adott közlést. Eszerint András és Mátyás apostol valahol a mai Grúzia környékén tevékenykedett. Ezzel ellentétben a románok a saját térítőjüknek nevezik, és Szent András napja egyike a legnagyobb vallási ünnepnek számukra. Ugyanakkor megemlíti Szent Bertalan apostolt, aki úgymond Indiában térített, de megjegyzi, hogy ez az India nem az igazi keleti India, hanem csak egy, a Fekete-tenger keleti részén található terület.

„Nem értek egyet azokkal, akik ez alatt a keleti Indiákat értik, habár ez az általános vélemény, mert akik azt hiszik, hogy Bertalan Indiába jött, nem ugyanazt az Indiát gondolták. Ugyan úgy tévednek, akik azt hiszik, hogy András, Simon Péter testvére és Mátyás a keresztény vallást abban a nagy Etiópiában hirdették, amit ma Abesszíniának hívnak. Sokkal valószínűbb számomra, hogy ők a Pontuszi Etiópiába jöttek, amely a Kaukázus mellett van, és Szindivel, vagyis (nyugat) Indiával határos. Ez kitűnik Hieronimus egyházi írók katalógusából, ahol ezt írja: András, Simon Péter testvére, ahogy a nagyjaink ránk hagyományozták, a Szkítáknak, a Szokdiánoknak és a Szakáknak hirdette az evangéliumot, és Augusztus városában prédikált, mely várost Nagynak is hívják ott, ahol az Aspari és a Phazisz folyók a tengerbe ömlenek: itt laknak a belső etiópok. És utána: Mátyás, aki egy volt, akit a hetvenből kiválasztottak a tizenegy apostol közé az áruló Iskariot Jódás helyébe, a másik Etiópiában hirdette az Evangéliumot a parasztoznak, ott, ahol az Apsari a tengerbe ömlik a Hysdi kikötőnél. Így Szokrates helyesen állítja a közelebbi Indiát a közelebbi Etiópia mellé, egymással határosan a Pontus mellett. Tévednek azonban azok, akik azt hiszik, hogy András és Mátyás az Egyiptom melletti Etiópiában prédikált, és Bertalan a keleti Indiában, habár ezt a véleményt terjesztik úgy Indiában, mint Etiópiában.”¹²⁰¹

¹²⁰⁰ Gronovius, 1697.

¹²⁰¹ „Non assentio iis qui id capiunt de Indis orientalibus: licet ea apud omnes recepta sit opinio: ut qui credant, Bartolomeum in India venisse, non vero in hanc Sindicam. Vereor et ne aequae falluntur, qui putant, Andream, fratrem Simonis Petri, et Matthiam ad Christianam religionem propagandam profectos esse in Aethiopiam illam

Sajnos nem tudunk minden helynevet azonosítani. Azt kell tudni, hogy a régi térképeken a Nílustól keletre lévő területet Ázsiának nevezték. Ezért Etiópia ázsiai régiónak számított. A név régi írása szerint „Aethiop” valójában Ázsiát jelentett. A *th* sz-nek olvasva kijön az Aeszia. Az Ázsia ugyanakkor keleti régiót jelentett. Ezért nem lehet azon csodálkozni, hogy sok régi írásban már a Kárpát-medencei Dunától keletre lévő terület is Ázsiának számított. Az India nevet is érdemes elemezni. Indigén annyit jelent, mint bennszülött, vagyis őslakos: indi=benti, gen=fajta. India = az őslakosok földje.

Ezért valószínű, hogy amikor a Kárpát-medencei szkítákat papíron keletre tolták, akkor ezzel együtt átírták András és Mátyás tevékenységének a helyszínét is. Nem furcsa, hogy a fenti írás szerint András Grúziában térít szkítákat, aztán mégis a grúzok lesznek keresztények? A románok a saját térítőjüknek tartják, de erről nincs hír a könyvben. Furcsa, hogy András idejében, ha igaz lenne a dák–román kontinuitás, akkor dákokat kellett volna térítsen, de ezzel szemben szkítákat térít. Azon is el lehet gondolkodni, hogy vannak híres magyar András és Mátyás királyi nevek. Kíváncsi vagyok, vajon ilyen neveket Grúziában is találunk-e?

Van még egy adat: „Az etiópok bőrrel fizettek a föníciai árukért.”¹²⁰² Így az a korlátolt történész, aki Etiópiát a Fekete-tenger északi partjára helyezte, ahol Szent András a szkítákat (akik a magyarság ősei) térítette, úgy gondolta, hogy ha ezek az „etiópok” bőrökkel kereskedtek, akkor a magyarok is. Aztán jöhetett a „honfoglalás”.

Justinus írásaiban látjuk, hogy a trójai háború, a pun háború, Nagy Sándor hadjárata és más ókori események, mintha ugyanabban a században zajlanának. Ez azt jelenti, hogy amikor papírra vetették ezen történeteket, az embereket nem nagyon foglalkoztatta a kronológia. Az első ókori birodalom a történelem szerint a görög birodalom volt, amely Athén és Spárta városállamokkal kezdődött. A régészeti leletek azonban azt tanúsítják, hogy az ezredfordulóig Athén helyén csak erdők és legelők voltak. Hogy lehet feloldani ezt az ellentmondást?

Zosimosz szerint a trójai háborút követően egész a maratoni csatáig, nincs semmi említésre méltó, amit a görögök egymás közt vagy mások ellen elkövettek volna (bizonyára háborúkra gondol).¹²⁰³

Érdekes, hogy Nagy Sándort a hivatalos történelem görögnek, és a hódításait görög hódításoknak állítja be. De akkor miért makedón? Ha meg makedón, akkor nem görög. De az is lehet, hogy a Nagy Sándor hódításait Zosimosz után találták ki.

Tudjuk, hogy Itália déli részét az ókorban Magna Graecianak nevezték. Számunkra mit is jelentett a Magna Hungária? Azt, hogy a magyarok onnan vándoroltak be a Kárpát-medencébe. Akkor logikus módon nem az van-e, hogy a görögök is a Magna Graeciából vándoroltak a mai területükre? Hát nem, mert náluk (jobban mondva azoknál, akik a nagy nyugati történelmet megalkották) fordított a logika. De haladjunk mi a normális logika mentén! Tegyük fel, hogy a görögök eredeti hazája Dél-Itália. Mi készíthette őket, hogy kelet felé vándoroljanak? Ugy

magnam quam hodie Abesenam dicunt. Longé mihi verisimilis sit, pervenisse illos in Aetiopiam Ponticam, quae in Cholcorum est regione, et Sindacae, sive Indiae contermina est. Liqueat id ex Hieronymi catalogo scriptorum Ecclesiasticorum cuius verba adscribam: Andreas, frater Simonis Petri, ut majores nostri prodiderunt, Scythias et Sogdianas et Saccis, predicavit Evangelium Domini nostri Jesu Christi et in Augusta civitate predicavit, quae cognominatur Magna, ubi est irruptio Aspari et Phasis fluvius: illic incolunt Aethiopes interiores. Et post: Matthias, cum unus esset e numero septuaginta allectus in ordinem undecim Apostolorum, in locum Judae Iscariotae, qui fuit proditor, in altera Aethiopia, ubi est irruptio Apsari et Hyssdi portus, praedicavit Evangelium, cum essent homines agrestes. Recte itaque Socrates interiorem Indiam Aethiopiae interiori vicinam facit, cum ambae sint ad Pontum, sibi quae conterminae. Falsi vero sunt qui credunt Andream et Matthiam Apostolos in Aethiopia sub Aegypto Evangelium praedicasse: aut qui Bartolomeum ad Indos Orientales concessisse credunt. Quae tamen opinio non tantum apud Europeos obtinet sed etiam ad Indos et Aethiopes propagata est.” (Uo. 75.)

¹²⁰² „Scilax: Aethiopus hos mutasse merces Phoenicias pellibus huiusmodi, non pecunia, et ad pelles contraxisse.” (Uo. 128.)

¹²⁰³ „Post expeditionem Troianam ad pugnam usque Marathoniam, nihil praedicatione dignum Graeci gessisse vel inter se vel adversus alium quemquam videntur.” (Zosimus, 1637. 8.)

tudjuk, hogy mai időszámítás szerint 79-ben kitört a Vezúv. Itt egy rettenetes természeti katasztrófával néztek szembe a görögök. Több tízezer ember életét vesztette. Maga a kitörés félelmetes lehetett az ott élő nép számára, ha 30 km magas felhőoszlop emelkedett ki a vulkánból. A lecsapódó hamu bizonyára tönkretette a termést és egy ideig lehetetlenné tette az élelmiszer-termelést. Ez készíthette a görögöket a keleti irányban való vándorlásra.

Ha megfigyeljük a Pompeiban talált freskókat és rajzokat, rájövünk, hogy nem ókori, hanem középkori a viseletük. Ha elfogadjuk az ezer év betoldását az időskálába, mindjárt világossá válik a kép. Így a Vezúv kitörése 1079-re kerül. Nem sokkal 1079 után elindul az első kereszties hadjárat, úgymond a Szentföld felszabadításáért. Valójában azonban ez nem más, mint a görög-trójai háború. Trója meg nem más, mint a későbbi Bizánc. A Bizánci Birodalom így valójában a 11. századtól a 13. századig tartott. Bizánc, mint városállam, a 15. századig.

A következő idézett könyvben megtaláljuk Bizánc történetét, a IV. keresztieshadjárat idejétől egész Bizánc törökök általi bevételéig. Az érdekes az, hogy nem találunk évszámokat. Az események csak bizonyos királyok meg hadvezérek nevéhez köthetők, amiből ki lehet következtetni a mai kronológia szerinti éveket. Ez a latin nyelvű írás nem jelenhetett meg hamarabb, mint a mai időszámítás szerinti 1500-as év. A mai kronológiát a 16. században állította fel Scaligeri. Tehát az azelőtti évszámok nem lehetnek száz százalékgig elfogadhatók. Ezeket csak spekuláció útján következtették ki.

„Így Makedónia és Trákia szinte teljesen elnéptelenedett a gyakori kegyetlen zaklatások miatt, mikor a latinok, mikor a bulgárok, mikor a szkíták részéről. Mit nem követtek el a kegyetlen szkíták a keresztények ellen? A latinok azonban nem voltak a szkítáknál könyörületesebbek, sőt a kegyetlenkedéseik jóval meghaladták az előbbieket.”¹²⁰⁴

De kik is voltak a szkíták? Az ókori történészek szerint az Istertől (Dunától) északra egész az északi jeges tengerig mind szkíták laktak.

„A szkita nemzetség a legnépesebb. Az északi és más vidékeken laknak: nem épp az Északi-sarkon, de jól észak felé terjedtek el, ahogy a régi történészeink ránk hagyták, és ahogy napjainkban is láthatjuk.”¹²⁰⁵

Ebből világosan látszik, hogy a szkita gyűjtőnév volt. Ide sorolták a magyarokat, bolgárokat, vikingeket, besenyőket, tatárokat stb. Azok a szkíták, akik a makedónokat, trákokat és bizánciakat szorongatták a bulgárokkal és latinokkal karöltve, azok a Batu kán tatárjai voltak. Persze hogy összejártak a latinokkal, amikor IX. Gergely meghívására törtek be Európába.

A mai érvényben lévő kronológia apologetáinak legfontosabb érve az volt, hogy nem lehet betoldani az időskálába fiktív éveket anélkül, hogy ez ne derülne ki a csillagászati feljegyzések kapcsán. Aztán erre megjött a válasz Tóth Gyula jóvoltából, aki kimutatta, hogy egy húsvétciklus (ami 532 év) betoldása nem jelent semmi zavart a csillagászati feljegyzések kapcsán.¹²⁰⁶ Hozzáteszem, hogy ugyanez a helyzet két húsvétciklus betoldásánál is, és ezt nem üres okoskodásként teszem, hanem azért, mert az a gyanúm, hogy ennyi évet toldottak be időszámításunkba. Itt azonban nem kell matematikai pontossággal vegyük az éveket, mert a létező sokféle kronológia és a krónikás pontatlansága miatt ez lehetetlen.

Olyan krónikásokat fogok idézni, akikre még nem hatott a Scaligeri által felállított történelmi időskála. Itt van például Nicetae Acominati Choniatae, aki a 13. században írt.¹²⁰⁷ Erről

¹²⁰⁴ „Nam Macedoniae et Traciae urbes prorsus exhaustae erant, crebris atque atrocibus exiguo tempore excidiis vexatae, nunc a Latinis, nunc a Bulgaris et Scythis. Quid enim non fecissent gens sanguinaria Scythiae, Cristianis crudeliter oppressis? Latini vero Scythis adeo clementiores non fuerunt, ut illorum immanitatem longo intervallo superarint.” (Acropolite, 1615. 18.)

¹²⁰⁵ „Scytharum gens est populosissima, magis versus Septentrionem habitans, quam ulae aliae nostri orbis: et quicquid non prorsus Arctico polo subiecta, in eo tamen sita parallelo, qui maxime versus Septentrionem porrigitur: ut et veteres historici nobis tradiderunt, et nos quantum licuit diuturna experientia comperimus.” (Acropolite, 1615. 22.)

¹²⁰⁶ Lásd Tóth, 2014.

¹²⁰⁷ Lásd Choniatae, 1557.

azt írják a szakértők, hogy a krónikája csak töredékesen maradt fenn. Az itt idézett könyvet a töredékek alapján kompilálták a XVI. században. A töredékek is sok mindent elárulnak, ezért nem csoda, hogy a hivatalos történelmi könyvekben nem sokat emlegetik.

A krónikában leírt események ideje a 11. század második fele és a 13. század eleje. Az események színhelye a Bizánci birodalom, a Magyarországi királyság, Örményország, Perzsia, a Török szultánság, Egyiptom, Ciprus, Szicília.

A Bizánci birodalmat egyértelműen Római birodalomnak nevezi, néha említést téve a Nyugat-római birodalomról is. A Bizánci birodalom hivatalos nyelve a görög, vallása ortodox, a fővárosa Bizánc. A birodalom területe Kis-Ázsiától Magyarorszáig terjed. A balkáni görög területeken kívül magában foglalja Szerbiát, mint vazallus államot, Bulgáriát (Trákia) és Szklaviníát, mint állami szervezetség nélküli területet. Sok sziget már a keresztesek megszállása alatt van.

Magyarország területe az egész Kárpát-medence. Népeisége nyugaton a paeonok, a hunok (talán kunok), keleten a szkíták. A Duna alsó folyásától északra szkítákat, blachokat és kumánokat említ. Galícia területén északi szkítákról ír: „Est autem Galiza toparchia Rossorum, qui et Scythae Hiperborei appellantur. – Van azután a Galiza orosz kormányzósága, amelyet gyakran támadnak a hiperboreusi szkítáknak nevezettek.”

A 47. oldalon a Magyarország (Hungaria) ellen indított háború okait tárgyalja. A háború oka, hogy a magyarok segítséget adnak a szerbeknek, akik fellázadtak a bizánci elnyomás ellen. Eközben a magyar király az orosz peremvidékeken harcol. A bizánciak, akiket mindvégig rómaiaknak nevez, betörnek Zeugminumba, amit Szirmiumnak is neveznek (Zeugminum, quod nunc Sirmium vocant). Sokakat legyilkolnak és sokakat fogságba hurcolnak Bizáncba, ahol akiket külön csoportokban, a társadalmi státuszuknak megfelelően, végigvonultatnak a város főterén, ahol a nép megcsodálja a sok díszes ruhába öltözött rabot. Ezután a szkíták átjönnek a Dunán és megtámadják a Duna melletti várakat. Itt aprólékosan leírja a szkíták harcmodorát, és azt, hogy hogyan képesek a Dunán átúszni lovastól. Kiemeli a szkíták külső kinézetét, akiknek a szépségét a nőkéhez hasonlítja.

A 63. oldalon II. Gézát (magyar király) Iazas-nak hívja (egyértelmű, hogy a Iasas a jász névből lett leképezve), említi a két testvérét, Stephanust (később IV. István) és Bladislábust. Valamint a két fiát, Stephanust (III. István) és Bélát. Küldöttek mennek Magyarországra, hogy István (IV.) trónra kerülését kiharcolják, de mivel római felesége van, ezért a magyar urak elutasítják. Itt úgy áll, hogy Istvánt megmérgezik, és kellő tisztesség nélkül temetik el. Zeugminumot meg átadják a hunoknak (kunok?). Ezt hallván, a császár háborút indít.¹²⁰⁸ Itt következik egy bejátszás, lehet, hogy a kompilátor így próbálta a hiányzó részt pótolni: Egy bizonyos Andronicusról van szó, aki megszökik a börtönből és Galíciába menekül.¹²⁰⁹

A 67. oldalon: „Ez után a császár Zeugminum várát visszahódítani és az Istvánt (IV. István) ért gyalázatot megbosszulni akarván, a hadseregét a vár alá vezérelte. A vár egy dombon helyezkedik el a Száva-folyó mellett. A várat megostromolják, beveszik, sokat megölnek, sokan elmenekülnek, sokat fogságba visznek.”¹²¹⁰

A 78. oldalon a lényeg: Mivel a Pannoniával való szövetség felbomlott, a háború újra napirendre került.¹²¹¹

¹²⁰⁸ „Cadavere eius ludibrio habitum, sepulture honore carvit. Zeugminum Hunnis deditionem fecit. His Imperator auditis, Hunnis bellum indicit.” (Uo.)

¹²⁰⁹ „Sub id tempus Andronicus denuo carcere elapsus, Galizam (Galicia) confugit: sed non diu ibi mansit. Est autem Galiza toparchia Rossorum, qui et Scythae Hiperborei appellantur...” (Uo.)

¹²¹⁰ „Ceterum Imperator Zeugmini recuperandi et necis Stefani ulciscende cupidus, exercitum in illas partes adduxit. Sed barbari acie in Istri ripis instructa, omni telorum genere trajicere nostros prohibebant... Imperator cum omnibus legionibus ad Zeugminum castra locat. Id opidum alto tumulo impositum et preterfluente infra flumine munitum, a Meridie aditi non potest.” (Uo.)

¹²¹¹ „Cum autem Pannonii foedera de nuo ruppissent, bellum contra eos suscipitur...” (Uo.)

A háború bizonytalan kimenetelét figyelembe véve, a sereget nem a császár vezette, hanem egy bizonyos Andronico Contostefano.

A bizánci csapatok átmentek a Dunán és Zeugminumba érkeztek. A pannóniai csapatok, amelyek közt egyszerű emberekből toborzott segédcsatatok, sőt németek is voltak, már felkészülten, félelem nélkül várták őket. Egy bizonyos Dionisius (Dénes) vezette őket, aki az előző győzelmei miatt kihívóan beképzelt volt.

Egy bizonyos Contostephanus a fő hadtest élén állt, a jobbszárnyon Andronicus, a bal-szárnyhoz egy másik tribunust küldött. (Érdekes, hogy a tisztségek neve mennyire megegyezik az „ókori” római tisztségek nevével). Aztán említi az asztrológusok kedvező jóslatát, ami abban állt, hogy a magyar seregekből egy ló elszabadult, és a bizánci sereg közelében, vágtaázás közben elbukott. A katonákhoz intézett buzdító beszéd után kezdődik az ütközet. „A lovak zablása (kötőfékje) megfogva, a lándzsák (dárdák) dőfése félelmetes, a rengeteg csillogó pikkelyű maszra emelt sárkány hullámszik a seregen keresztül.”¹²¹²

A csillagjósok jóslásának megfelelően a bizánciak győznek. Azonban a fent idézett mondat leleplezi a történelemhamisítást. Ugye, már az is szokatlan volt, hogy a 12. században szkitákról meg hunokról esik szó, de hogy a dákok által használt harci jelkép, a sárkány is megjelenjen, ezt már nehéz lenyelni. De lássuk, hogy ki hazudik, és ki mond igazat.

Tény az, hogy az ortodox keresztények, mint a bizánciak és az oroszok, a krónikaikban megőrizték az eredeti időszámítást. A vallási tanaikban úgy állt, hogy a világ teremtésétől Krisztus születéséig 5500 esztendő telt el. Ez a dátum később konszenzus által bevezetett középérték, mert többen többféleképpen határozták meg ezt, elkezdve a 4000-tól a 6500-ig. Ezt nevezik Anno mundinak. A Nicetae Acominati Choniatae krónikájában leírt események is 6586 és 6711 között zajlanak. Csakhogy, ha ebből kivonjuk a Krisztus születési dátumát, a 6500-at, akkor már nem a XI–XIII. században vagyunk, hanem az I. és III. században. Így érthető, hogy hogyan jelennek meg kétszer ugyanazok az események, ezer év időeltolódással. A Szirmium és Zeugminum ugyanaz a város. Ammianus Marcellinus „called it the glorious mother of cities”. Tehát Ammianus Marcellinus a városok dicső anyjának nevezte és állítólag közel 10.000 fő lakosa volt. Ebből a két névből kevés változtatással ki lehet hozni a Szarmiszegetuzát. Azt már sok román történész is furcsállja, hogy mit keres Adamclisiben a Traján emlékmű. Mert ha a foglyokat Rómába szállították, az útvonal nem arra vezet. Ugye, az ókori rómaiaknak kiépített útjaik voltak Dácsia felé. Semmi értelme nem lett volna kerülő úton hajóval szállítani őket.

Azt tudjuk, hogy a dákokról annyit írtak, hogy egész könyvtárat meg lehet velük tölteni. Azonban elfogulatlan történészek beismerik, hogy nincsenek hiteles dokumentumok, amelyek alátámasztanák ezeket az írásokat „A rájuk hivatkozó ősi irodalmi források Dio Cassiusra, a harmadik századi történészre redukálódtak, de ezeket Xiphilinos a XI., és Zonaras a XII. században összefoglalóan tovább adta a Balbus mérnök A (geometriai) alakok Celsusnak szentelt kiállítása és elmélete című munkájához, az ifjabb Plinius jegyzeteihez, Caninius Rufus költőhöz, valamint Priscushoz, az 5. századi rétorhoz írt levelekben. Utóbbi egyetlen mondatot továbbított a híres Traianus-kommentárokból, minden más mű elveszett. A római Traianus oszlop ’köjelenként’ a több mint 1900 évvel ezelőtt lezajlott dák–római háborúk (101-102 és 105-106) hű ’krónikája’, amely emlékművet a császár megjegyzései alapján hoztak létre. A Trajanus-féle De bello Dacico, ’A dák háború’, hiányzó/elveszett (ha elveszett egyáltalán) munka, amelyből csak egy feljegyzés maradt a priscusi töredékekben (helyesen adta tovább?): ’Traianus in I Dacicorum: inde Berobim, deinde Aizi processimus’ – ’Trajanus [mondja] a dacsiaiakkal folytatott háborúk első könyvében: onnan továbbmentem Berzobisba, majd Aizizisba’. Az

¹²¹² „Iuncta equi capita habebant, atrox pugna hastis horrebat, instar draconis squamas attollentis undabant exercitus.” (Uo.)

egyetlen forrás, amely teljes mértékben bemutatja ezeket a háborúkat, a Trajanus oszlopa, amelyet 113. május 12-én avattak fel.”¹²¹³

Tehát *egyetlen dokumentum, amely a dákokról beszél, a Trajánus oszlopa* (“reportajul in piatra”). Ott pedig csak képek vannak, amelyek kinek így, kinek úgy beszélnek.

Egy másik tanúság ahhoz, hogy hogyan került a történelmi időskálába az ezer év, a novgorodi krónikás tollából származik. A tatárjárás idején, ami Anno Domini szerint 1241 körül zajlott, a novgorodi krónikás így ír: „A 6732. évben bűneink miatt ismeretlen népek érkeztek, akikről senki sem tudja világosan, hogy kik és hogy honnan jöttek, milyen a nyelvük, milyen törzshöz tartoznak és mi a hitük. Tatároknak nevezik őket, egyesek taurmennek [türkménnek], mások besenyőknek mondják őket.”¹²¹⁴

A tatárok 1232-ben Novgorod környékén voltak, 1241-ben lerohanják Magyarországot, de már 1238-ban Köln mellett tanyáznak, ahol elkövetik a 11 szűz lemészárlását, ami a kölni dómban fel van jegyezve. Ebben az időben még Anno mundi szerint számolták az éveket, tehát az eset 6738-ban történt. Ebből kivonva a Krisztus születését (6500) megkapjuk azt az ominózus évet Kr. u. 238, amikor a „hunok” lemészárolták a kölni szűzeket. Itt persze kifogásolni lehet a 6500-as évet Krisztus születésére, amit most általánosan 5500-ra tesznek. Azonban ezt is módosíthatták úgy, ahogy nagyon sok krónikát is. De felmerül a kérdés, hogy hogyan számították ki az állítólagos világteremtésétől a Krisztus születéséig eltelt éveket? Az a tény, hogy ilyen sokféle anno mundi van, azt jelzi, hogy mindezeket többféle logika mentén csinálták. Az egyik logikai menet, amelyik az 5500-as évet határozta meg, abból a bibliai mondatból indul ki, hogy Isten előtt egy nap ezer esztendő. Eszerint a világ teremtése 6000-ben fejeződött be. Itt az Isten látta, hogy minden nagyon jó és megpihent. (Ellenkező esetben valamely teremtményét, amelyik nem jól sikerült, újrateremtette volna, de erről nem ad hírt a Biblia). Ha megpihent, akkor már a hetedik napba érkezett, vagyis a hetedik évezredbe. Vagyis az aranykor a hetedik évezredben ért véget, amikor a bűn annyira elhatalmasodott, hogy szükség volt a Megváltó eljövételére. Ezért Krisztus születése eme logika szerint nem lehet a 6. évezredben, vagyis a helyes dátum a 6500. Valószínű, hogy amíg nem alakult ki a közös megegyezés, volt olyan krónikás, aki ezt tartotta Jézus születési dátumának.

¹²¹³ „Izvoarele literare antice care fac referire la acestea se reduc la Dio Cassius, un istoric din secolul al III-lea, dar și acestea transmise în rezumat de Xiphilinos în secolul al XI-lea și de Zonaras în secolul al XII-lea, la lucrarea inginerului Balbus Expunerea și teoria figurilor (geometrice) dedicate lui Celsus, la însemnările lui Plinius cel Tânăr în scrisorile adresate poeziei lui Caninius Rufus, precum și la Priscian, gramatic din secolul al V-lea, care a transmis o singură frază din celebrele Comentarii ale lui Traian, toate celelalte lucrări pierzându-se.

Columna lui Traian de la Roma a rămas «reportajul în piatră», «cronică» fidelă a războaielor daco-romane (101-102 și 105-106) desfășurate în urmă cu peste 1900 de ani, monu-ment ctitorit după COMENTARIILE împăratului Traian / DE BELLO DACICO ‘DESPRE RĂZBOIUL DACIC’, lucrare dispărută / pierdută (dacă s-a pierdut?), din care a rămas o sin-gură însemnare la gramaticul Priscian: «Traianus in I Dacicorum: inde Berobim, deinde Aizi processimus» (oare a transmis corect?) / ‘Traian [spune] în cartea întâi a războaielor cu dacii: de acolo am înaintat spre Berzobis, iar apoi spre Aizizis’. Singurul izvor care prezintă în întregime aceste războaie este Columna lui Traian, inaugurată la 12 mai 113.” (http://www.orizonturiculturale.ro/ro_studii_Ionel-Cionchin-Columna-lui-Traian.html.)

¹²¹⁴ Györfy, 2002.

4. A történelemírás boszorkánykonyhája

Amint a kozmikus ősporból kialakulnak az égitestek, úgy az ősrégekből csiszolás és szinkronba hozás által, kezd kialakulni a történelem a 11-15. század környékén. Sebastian Münster elismert térképész volt a 16. században, ezért az ő korához képest nem lehetett tudatlan ember. Amit a különböző nemzetek történetéről ír, azt a 16. században forgalomban lévő történelemkönyvekből meríthette. Ekkor a történelem még alakulóban volt.

Ha egy leírt mondat értelmetlen, akkor vagy az író gondolkodásával van a baj, vagy hamisítási gyanú áll fenn.

Szent Pál levele a galatabeliekhez: 3. rész 1. vers. Károli Gáspár tolmácsolásában.:

„Óh, balgatag Galátziabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítettet volna meg?”¹²¹⁵

A Vulgatában: „Ó, balgatag galatabeliek, ki ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek a szemeik előtt leírt Jézus Krisztus bennetek van megfeszítve.”¹²¹⁶

Giovanni Luzzi tolmácsolásában: „Oh, balgatag galatabeliek ki ígézett meg titeket, ti, kiknek szemei előtt a megfeszített Jézus Krisztus visszatért az életbe.”¹²¹⁷

Próbáljuk értelmezni a fenti mondatokat. Az utolsó azt állítja, hogy Jézus Krisztust Galatában feszítették meg, mivel szemtanúként citálja őket a feltámadását bizonyítandó. A második szerint maguk a galataiak is elszenvedték a megfeszítést (atrociátst). Az első mondat szinte értelmetlen: Nem lehet szemtanúként citálni valakit, akik csak másodkézből vesznek tudomást a tényről.

Fomenkó és társai azt állítják, hogy Jézust valójában Galatában feszítették meg, és ő nem más volt, mint Andronik bizánci császár. 1185-ben a történelmi írások szerint valóban megöltek egy Andronik nevű bizánci császárt, de ez se nem volt szentéletű, és nem keresztre feszítették, hanem a nép haragja végzett vele a legocsmányabb módon. Azt is állítják, hogy az eredeti Jeruzsálem Bizánc volt. Ezt bizonyítandó felsorakoztatnak egy csomó 1450 és 1545 között festett, a passiót ábrázoló képet. Ezek nagy részét olasz festők készítették, akik valószínű, hogy a Giovanni Luzzi tolmácsolásában értelmezhető mondat alapján úgy gondolták, hogy a passió színhelye Bizáncban volt.

A történelemhamisítók a hamisítás érdekében számtalanszor megerőszakolták a latin nyelvet, sokszor arra kényszerítve a szótárkészítőket, hogy a hamis fordítás szerint értelmezzék a szavakat. Elég egy példát említenem: *populus*, *populatio*. Habár a legtöbb latin nyelvben mindkét szó ugyanazt jelenti: nép, népesség, de a klasszikus latinban a hamisítást megkönnyítendő, a *populus*=nép, a *populatio*=népirtás. Mindamellet, hogy a népirtásnak van egy erre megfelelő szava, a *depopulatio*. Valahogy így állunk az *in* előljárószóval is, ami a Fomenkóék által idézett angol Biblia-fordítása szerint: *among*=közte. A *közte* szó megfelelője latinban az *inter*. Tehát a latin *in* egyértelműen a magyar *ban*-, *ben*-nek felel meg. Ezért a Vulgatából idézett mondatban nem azt kell érteni, hogy köztetek, hanem hogy bennetek.

Próbáljuk megfejteni a Galata szó értelmét.

Sebastian Münster a különböző nemzetek történetéről csak azt írta le, amit az akkori történelemkönyvekből olvasott. Az ő érdeme a térképkészítés. Rengeteg várost hitelesen

¹²¹⁵ <http://biblia.hit.hu/bible/21/GAL/3>.

¹²¹⁶ „O insensati Galatae, quis vos fascinavit non obedite veritati, ante quorum oculos Jesus Christus praescriptus est in vobis crucifixus?” (Hieronymus, 1716. 438.)

¹²¹⁷ „O Galati insensati, qui v’ha ammaliati, voi, dinanzi agli occhi de’ quali Gesù Christo crocifisso è stato ritratto al vivo?” (<http://www.intratext.com/IXT/ITA0169/PUE.HTM>.)

megrajzolt, bár a történelem átírása után ezek nem mindig tükrözik a mai hivatalos álláspontot. A könyv talán az értékes térképeknek köszönheti, hogy elkerülte az expurgálást.

„*Gallia* Európa harmadik régiója, a nevét Galatától kapta, az egyiptomi Herkules fiától. Ez a Herkules Galliába érkezett, még mielőtt Tróját lerombolták volna, és felépítette Aleszia városát, amelyet utólag Julius Cézár lerombolt. Miután Galata kiterjesztette a birodalma határait, elnevezte ezt Galaciának (Galazia). Aztán a rómaiak ezt a nevet Galliára változtatták. Egyesek a görög nyelvre hivatkozva, ahol gala tejet jelent, azt tartják, hogy ezt a nevet a Gallok azért kapták, mert a bőrük színe fehérebb volt, mint a spanyoloké. Gallia három tartományra oszlik: a belga, a kelta és az Aquitania.”¹²¹⁸

Eszerint a Gallia, Galata, Galícia (amiből kettő is van: egy Spanyolországban, a másik Ukrajnában) szavak mind egy töről származnak. Vajon melyik az a Galáta, amiről Pál apostol beszél? A törökországi Galata állítólag nem más volt, mint tengerparti legelő, ahol a juhokat fejték, és állítólag a tejről kapta ezt a nevet.

Mivel a Vulgata közelebb állt az eredeti íráshoz, mint a másik két evangéliumi változat, ezért érdemes ezt jobban megvizsgálni. A páli levél mondata azt állítja, hogy maguk a galataiak is elszenvedték a Krisztus szenvedését: „est in vobis crucifixus”. Megvizsgálandó, hogy az említett tartományokban, mint Gallia, Galáta, valóban történtek-e atrocitások. És valóban 1200 körül Galliában az albigeneket irtották, miközben a keresztesek ugyanez év körül fosztják ki Bizáncot. Lehet, hogy a másik két Galiciában is történtek atrocitások, ha nem is ugyanabban az időben. A Galícia, Gallia, Galata nevek alatt létező területek, földrajzi elhelyezkedésük miatt, az ott élő népnek mindig jólétet biztosítottak. Ha figyelembe vesszük, hogy a gála (latin) szó, luxust jelent, és azt a tényt, hogy az említett galáta névvel fémjelzett helyeken az atrocitások bekövetkeztéig az emberek luxusban éltek, akkor igazat kell adnunk a Vulgatában való megfogalmazásnak. Azt is figyelembe kell venni, hogy a Jézus születési időpontja nem történelmi tény szerint, hanem csak közös megegyezés szerint lett meghatározva. A hivatalos verzió szerint az időszámításunk kezdetekor. Fomenkóék szerint a 12. században. Figyelembe véve, hogy a reneszánsz korában is létezett egypár Pál, vagy Hieronimus, akik belejavíthattak az Evangéliumokba, így a fenti mondatok tőlük is származhattak.

Konstantinápoly: „Bizánc nemes város, melyet Lico Pausania épített az Európát és Ázsiát elválasztó tenger-szorosban, melyről Pitia jós azt mondta, hogy ezt a vak Magyarok (Megaresi) ellen építették, akik elhagyták termékeny földjüket, hogy megépítsék Kalchedon várát Bizánccal szemben egy terméketlen földön.”¹²¹⁹ Még a halak is, melyek a Fekete-tengerből érkeztek, a fehér kövek miatt elkerülték Kalchedont, és a Bizánc kiugró partjaihoz jöttek. Pausania újraépítette ezt a várost, hét évig birtokolta és megtette Trákia fővárosának. Ezután az Athéniaiak kezére került, és ismét vissza a Lacedemóniaiakhoz, egész Nagy Konsztantin idejéig, aki a perzsák és a pártusok ellen való védekezés végett áthelyezte a székhelyét Rómából ide, császári várossá építve ezt, és a saját nevét adva neki, Konstantinápolynak nevezte. Amikor azon töprengett, hogy hova is kéne építeni a várost, az a kívánsága támadt, hogy újraépítse Tróját, melyet a görögök évezredekkel ezelőtt leromboltak, de aztán álmában figyelmeztetve lett, hogy Bizáncot kell újjáépítenie, ezért megfigyelőket küldött a helyszín kikémlelésére. Ezek értesítették, hogy a hely kellemes, a klíma mérsékelt, a föld termő, és a kikötő megfelelő. Itt egy nagy várost épített kemény falakkal, szép épületekkel, melyek inkább Istenek hajlékaira, mint császárokéra emlékeztetnek. Ahogy Hieronimus írja, kifosztotta Rómát és más városokat, hogy így gazdagítsa ezt az új Rómát... Az új várost a császár akarata szerint Új Rómának nevezték, az országot pedig Romániának. A törökök Isztambulnak, vagyis a Nagy Városnak

¹²¹⁸ Münster, 1575, 82.

¹²¹⁹ A bosphoros=bos(ökö)+phoros(vásár). Abban az időben Magyarországon tenyésztették a legtöbb szarvasmarhát. Ezeket hajtották, mikor nyugatra, mikor keletre. A Kalcedon várát valószínű, hogy magyarok építették, és kikötő is lehetett, ahonnan hajóval vitték tovább a marhákat. És nem biztos, hogy az a Kalcedon, ami a cikkben van ugyanaz, mint amit a térképen látunk. A hamisítók ennél nagyobb hamisításokra is képesek voltak.

hívják. Bizánccal szemben, az öböl másik partját Galatának hívják. Azt mondják, hogy ez az öböl olyan széles, mint a mi Rajnánk. Ez a két városrész egy ágyúlövésnyi távolságra van egymástól. Konstantinápoly háromszög alakú, két oldala a tenger felé, egy meg a szárazföld felé.”¹²²⁰

„Ahogy Hieronimus írja, kifosztotta Rómát és más városokat, hogy így gazdagítsa ezt az új Rómát...” – A dicső római birodalom létét igazolandó, a fejetetejére állították a történelmet. Arról nem nagyon találni írást, hogy Rómát azért fosztották volna ki, hogy Bizáncot gazdagítsák, de ennek a fordítottjáról igenis, vannak írások.

Kik lehettek a megarik, ha nem a magyarok? Honnan jöhettek és mikor? Azt tudjuk, hogy a magyarok sokat harcoltak Bizánccal. Más megari nevű népről nem tudok. Amilyen összefércelt a fenti történet, olyan hitele van Nagy Konstantinnak is.

Csupa legenda. Európában van két Galícia. Egyik Spanyolországban, a másik Ukrajnában. Galata Törökországban. Nagyon kétlem, hogy ezek valamelyike is a nevét a galloktól kapta volna. Honnat származik a francia elnevezés?

Történészek azt állítják, hogy a francia nevet Gallia nem sok évvel Krisztus születése után vette fel, és hogy ezt a nevet a teuton lovagoktól kapta, akik az igazi frankok voltak. Ezzel szemben a gallok ezt tagadják, és azt állítják, hogy a francia név egy Franko nevű férfitől ered, aki Hektor fia vagy unokája vala, aki Trója eleste után jött a gallok földjére. Mások ellenvetik, hogy a francia elnevezés jóval Franko uralkodása után honosodott meg, és hogy Franko nem is a mai Franciaországnak nevezett területen uralkodott, hanem Németországban, azon a területen, amit most Frankföldnek neveznek.

Münsternél ezt találjuk: „Miután a trójaiak Ilionját lerombolták, Priamosz unokái átkeltek a Hellespontuson, és azon a helyen telepedtek le, amely a Meotiszi-mocsarakkal szemben található, és itt királyt választottak. Miután sokat harcoltak a gótokkal, akik a közelükben laktak, de nem lévén elég erejük ezeknek ellenállni, miután Marcomir királyuk tanácskozott a főemberekkel, arra az elhatározásra jutottak, hogy elhagyják Szkítia földjét és elmennek egy nyugodtabb helyre. Miután barbár szokás szerint áldoztak, a jövőendőmondó emberük, aki velük jött, megjelentette nekik azt a helyet, ahol megtalálják az áhított nyugalmat. Ez a hely az, ahol a Rajna a tengerbe ömlik.”¹²²¹

¹²²⁰ „Bizantio nobile citta prima Lico da Pausania Lacedemonio edificata nel fretto euripo d’Europa et Asia, á quali disse l’oraculo Pitio, che edificassero contra ciechi, cio é contra Megaresi, che lasciato il fertile terreno, edificarono Calcedone luoco sterile dirimpetto á Bizantio. I pesci che dall’Eusino vengono in Propontide sbigottite dal biancheggiante fasso nel litto Chalcedone, vengono á corso al promontorio di Bizantio. Per cio quanto ne pigliano Bizantij manca á Chalcedoni. Pausania rifacendo questa citta la chiamo Bizantio et tenendola anni sette la fece capo della Tracia. Fu poi soggetta á gli Atenesi et di nuovo á Lacedemoni, sin á Constantino Magno il quale per resistere alle corriere de Persi et Parti, che affliggevano il Romano Imperio in Oriente, vi trasferi l’imperio da’ Roma, et edificandola come citta Imperiale la nomo da se stesso Constantia o Costantina. Et stando in pensiero dove edificare tal città gli venne desir di rifare Ilio di Troade tanto celebre per l’universo, che migliaia d’anni fu da Greci rovinata: ma essendo avisato in sogno che ristorasse Bisantio, mando á vedere il sito, i fiumi, il mare et la qualita dell’aria. Et informato come il luoco era ameno, l’aria temperato, et il terreno fertile et il porto di mare fermo, ne edifico una magnifica citta con forti mura et egregij edificij sicche pensavi piutosto stanza de Dei, che de Imperatori. Spoglio Roma et altre magnifiche citta, come scrive Gieronimo, per arricchire questa nova Roma... Et volendo l’imperatore chiamarla nuova Roma et il paese Romania, il volgo la volse chiamate Constantinopoli dall’edificatore di essa. Turchi la chiamano Stampolei et Stampolda cio e grancitta. Ma per a dirimpetto á Bizantio all’altra riva del golfo maritimo chiamano Gallata. Et dicesi che quel golfo é tre tanto largo come il nostro Rheno. Queste due citta sono lontane tra loro un tiro di artiglieria. Constantinopoli é triangulare, ha due lati verso’l mare et uno in terra.” (Uo. 1042.)

¹²²¹ „Essendo stato distrutto Ilio de Troiani, i nipoti di Priamo fecer passaggio nell’Hellesponto, et habitaron que luoghi, i quali erano intorno alle paludi Meotidi, e crearonsi un re. Et essendo incalciati con molte bataglie da Gothi, i quali non molto lontani dalloro habitavano, et non essendo di tante forze, che bastassino a far risistenza Marcomiro lor re consiliatosi con gli altri prefetti del popolo, si dilibero d’abandonar quella terra della Scythia, et entrare in un nuovo luogo, ove stesser piu quieti. Et fatto secondo lo costume de gentili, sacrificio su ammunito da

Hát igen. Vándorlás nélkül nincs történelem. De valahogy minden népnek át kell menni a Meotiszi-mocsarakon. És egy nálánál erősebb és kegyetlenebb nép kergeti őket az aktuális lakóhelyükre.

Továbbolvasva azt találjuk, hogy Szikambria valahol Hollandiában volt. Most úgy tudjuk, hogy a Duna–Tisza között lehetett. De vannak érdekes nevek is, mint Austrasia, Neustria (Nordmania), Austria, Naustria. Mindebből az derül ki, hogy a történelmet manufaktúra módjára gyártották. Idővel a selejtes „darabokat” megsemmisítették. Amikor a Dionisius Petavius (Dennis Petau) vezette történelemirányzat kiszűrte az általa selejtnak számító történelmi írásokat, ezzel együtt feledésbe merültek ezek szerzői is. Sebastian Münster azért nem tűnt teljesen el a feledés homályába, mivel térképkészítő volt, s habár a térképei épp olyan primitívek, mint az akkori történelmi írások, de nagyon sok korhű rajzot is készített városokról, amit még Petaviusék sem mertek megsemmisíteni.

A Münster-könyv alcíme szerint Giovanni, Trevere püspöke méltatja Sebastian Müns-tert.¹²²² Trevere az ókorban minden más galliai város előtt volt. Többször felépítették, többször lerombolták és kirabolták. Az első, aki felépítette, egy Trebeta nevű főember volt. Ennek az emléke megtalálható kőbe vésve, amit Krisztus születése után 1200-ban faragtak. Azt mesélik, hogy Semiramis, Babilon királynője Trebeta anyja, miután a trónt elbitorolta, Trebeta elmene-
kült. Sok utazás után eljutott a Rajna folyóig. Innét a Mosella folyón felhajózva, eljutott egy völgybe, ahol felépített egy várost, amit a neve után Treberinek neveztek. Ez Ábrahám idejében történt, 200 évvel Krisztus születése előtt. Enea Sylvio más történészek írásaiból úgy tudja, hogy sokkal régebbi Róma városánál is. Szent Materno, Szent Péter apostol tanítványa alapozta meg itt a hitet.

Ha Trebere az ókorban építette fel Treverét, akkor hogy lehet, hogy csak 1200-ban állítanak neki kőbe véssett emléket? Megint az a gyanú merül fel, hogy az ókor nem is olyan rég volt, és pedig az ezredforduló körül.

A XVII. század elején még olyan, hogy világtörténelem, nem létezett. Léteztek történelmi írások meg legendák, melyek eseményeit még nem helyezték el az időskálán. Ilyen írásokat olvasva az embernek az az érzése, hogy az összes leírt esemény egy időben, vagy nagyon szűk időintervallumban történik. Az események időrendi elhelyezését Jozef Scaligeri kezdte meg a XVI. században és Dionisius Petavius fejezte be a XVII. században. Ez a kronológiai rendszer még ma is tartja magát, habár nagyon sokan megkérdőjelezik a helyességét.

A következő idézetekben megtaláljuk az irányelvet, ami Petaviust és a Jézus Társaság tagjait (akik a világtörténelmet megírták) vezérelte. Ezek az elvek olyanszerűek, mint „Higgy, és ne kutass!” vagy: „A cél szentesíti az eszközt”.

Nézzük, hogy ír erről maga Petaviusz: „Előismeretek. Például a Krisztusi időszámítás problémája, közismerten Krisztus születésének éve, ami mostantól 1627 éve történt, csak egy posztulátum, amit nem bizonyítanak, hanem használják a konszenzus fényében: aminek a használatához következetességre van szükség.”¹²²³

A posztulátum feltételezett követelmény, amit bizonyítás nélkül elfogadunk. A következetességre pedig azért van szükség, hogy az ellentmondásokat elrejtjük. Tehát hazudhatunk bármit, csak legyünk következetesek, hogy ne lepleződhessünk le. Ugye, a rajta nem kapott tolvaj tisztességes embernek számít.

un certo oracolo, che andasse insieme col suo popolo in quel luogo, ove il Reno entra in mare, che quivi otterrebbe il desiderato riposo.” (Uo. 84.)

¹²²² Giovanni per la Dio gratia arcivescovo di Treveri, et principe elettore, ai nostro honesto Sebastiano Munstero Mathematico S. (Münster, 1650. 87.)

¹²²³ „Prolegomena. Exempli causa Christiani aeram, sive vulgare Christi annorum initium ab hinc anno millesimo sexcentesimo ac vicesimo septimo coepisse, postulatam est: quod etsi non demonstratione, sed usu, et consensione nititur: tamen neque negari ab ullo potest, ad concludendam demonstratione valet. sit enim eo concesso quod consequens est necessarium.” (Petau, 1627. 3. prolegomena.)

„Tehát figyelembe kell venni a Nap, a Hold ciklusait és a feljegyzett nap- és holdfogyatkozásokat.”¹²²⁴

Hát igen, mert a téves kronológia úgy lepleződne le a leghamarabb, ha figyelmen kívül hagynák az úgynevezett nagy ciklust (a nap és hold ciklusát), ami 532 év. Fennáll annak a gyanúja, hogy bizonyos történelmi eseményeket jóval korábbi időre toltak azért, hogy helyet csináljanak az időskálán olyan eseményeknek, amelyek soha meg nem történtek, de amelyek bizonyos népeknek vagy felekezeteknek történelmileg „dokumentált” jogokat biztosítanak. Így betoldhattak az időskálába 1064 évet anélkül, hogy ezzel megsértették volna a „következetesség” szabályát.

Krisztus születését a Bibliában talált évszámok alapján próbálták kiszámítani. Kedrénosz szerint, aki állítólag a XI. században élt, Krisztus 5500 körül született. Petaviusz pontosabb számításokkal 3983-ra teszi. Radu Conradu (mai tudományosabb módszerekkel számítva) pedig a 4348-as évre. Ha figyelembe vesszük, hogy a ma hivatalosan elfogadott 5500 és a Petaviusz által kiszámított évek közt másfél évezred a különbség, akkor joggal feltételezhetjük, hogy az időskálába betoldottak két nagyciklust, vagyis 1064 évet.

A XIII. században élt bizánci történész, Acominati Choniate a Kárpát-medencei magyarokat három névvel illeti: hungárok, hunok és szkiták. A magyarok ilyenfajta megnevezésével aztán még a XVII. századi történelmi írásokban is találkozunk, de lassan teljesen mellőzik, sőt a XIX. században már tagadják, hogy a magyaroknak bármi közük lett volna a szkitákhoz és a hunokhoz. Érdekes módon ez a tagadás párhuzamosan jelenik meg bizonyos Kárpát-medencei területek magyar tulajdonjogának a tagadásával. A szkita örökséget megkapták az oroszok, a hun örökséget a németek (német területeken manapság is divatosak a hun egyletek), a magyarokat meg valahonnan Ázsiából kergették be a Kárpát-medencébe, így adott esetben, ha nem viselkednek jól, ki is lehet őket kergetni.

A Dárius vezette szkiták elleni hadjáratot a Krisztus előtti V. századra datálták, de könnyen meglehet, hogy ez inkább a Krisztus utáni V-VI. században történt.

A Herodotosz latinra fordított írásában az én olvasatomban ez áll:

A perzsák átkelnek a Boszporuszon, meghódoltatják a trákokat, aztán hidat csinálnak az Isteren és átkelnek Pannonia területére. A gelonok, budinok és szarmaták szövetségnek a szkitákkal. Ugyanígy az agathirsek, a neuruszok, az androphágok, a tauruszok (tauroszkiták) és a melanchlenok. A szarmatákról annyit ír, hogy a mai Északi-Kárpátok vidékén laktak, amazon módra harcoltak és vadásztak, romlott szkita nyelvet beszéltek, amiből látszott, hogy nem e vidékről származnak. A szkiták és szövetségeseik menekülnek a perzsák elől az Észak-Keleti-Kárpátok irányába. A perzsák követik őket a budini (budai) régióig át egészen a hegyekig, ahol a thisszagéták (tiszai nemzetség) lakik. Itt építettek nyolc nagyvárost (erődítményt), hatvan stádium távolságra egymástól. Említés van négy nagy folyóról, amelyek ezen a vidéken erednek: Lykus, Oarus, Tanais, Syrges. Eközben a szkiták kerülő úton visszamennek eredeti lakhelyükre. Így a perzsák is visszafordulnak nyugat felé. A szkiták lovai, mivel nem ismerik a szamarat, annyira megriadtak a perzsa táborban lévő szamarak bőgésétől, hogy a szkiták képtelenek voltak őket az ütközetbe vinni. Miután Dáriusz átkelt az Iszteren (Dunán), egy őrséget hagyott a híd mellett, akiknek hagyott egy kötelet, amelyen hatvan bog volt. Megparancsolta, hogy minden nap bontsanak szét egy bogot, és ha a bogok elfogytak és a hadsereg nem tért volna vissza, akkor szedjék szét a hidat és menjenek haza. A hatvan nap leteltével azonban Dárius visszatért.¹²²⁵

Figyelembe véve a fent leírtakat, a szkiták elleni hadjárat színtere semmiképp nem lehetett az orosz síkságon. Ugyanis hatvan nap alatt szamarakkal nem lehetett volna bejárni azt a távolságot, amit a hivatalos történelem állít, és közben még nyolc várost is építeni. Mindazon népek,

¹²²⁴ Quicquid igitur ex illa Solis, ac Lunae motum, vel ciclorum, aut eclipseon reliqua omni subtilitate petitur.” (Uo. 2. prolegomena.)

¹²²⁵ Herodotus, 1679. 60-265.

akikről itt szó van, a hivatalos történetírás szerint egyszer Ázsia határán élnek, aztán később a Kárpát-medencében, mintha csodával határos módon egy óriási területről mind benyomultak volna a Kárpát-medencébe. Ez egy olyan örvényhez hasonló jelenség, aminek az epicentruma a mai Magyarország területe. Ilyen csak a mesékben lehetséges.

Erre a dologra már ezelőtt száz évvel rájött egy Sedlacsek nevű cseh amatőr történész.¹²²⁶

¹²²⁶ Lásd. Chlupáč, 2005. Vessd össze a *Fríg sapka* és a *Kik voltak a honfoglalók?* c. fejezettel.

4. Dáriusz hadjárata a szkíták ellen

A népek jönnek, mennek, keverednek, de ahogy már a DNS vizsgálatok is kimutatták, a népek genetikai állománya egy földrajzi területen belül az évezredek folyamán nem sokat változik. A fenyőfák ősei ötezer évvel ezelőtt is fenyőfák voltak, a Maros-menti emberek ősei pedig legalább háromezer évvel ezelőtt is itt éltek. Ezeket az őseket agathyrszeknek hívták, legalábbis ez áll a legrégebbi történetírásokban. Ezt a nevet persze a görögök adták, és nem maga az itt élő nép. Azt nem tudhatjuk, hogy magukat hogy nevezték, csak azt, hogy a Marost akkor is hasonló névvel illették, mert Hérodotosz is úgy említi, hogy Maris. Valószínű, hogy ezt a nevet az agathyrszek adták a folyónak. Abban az időben a folyóknak általában női neveket adtak. A Maris, Mariska ma is használatban van, pedig azóta eltelt háromezer év.

Az agathyrszekről annyit ír Hérodotosz, hogy nagyon sok arany ékszert hordtak magukon, szabad nemi életet éltek, vagyis nem ismerték a házasság intézményét, halottaikat nem égették, hanem temették.

Történelmi szempontból azért érdemes említést tenni az Agathyrszekről, mert I. Dáriusz hadjárata, ami hatvan napot tartott, azon a vidéken zajlott, ahol az agathyrszek éltek, tehát Erdély területén, és nem a Fekete-tengertől északra, mint ahogy azt a mai történelemtudomány állítja.

Hérodotosz az egyik, ha nem az egyetlen történetíró, akinek az írásai, ha részben manipulálva is, de fennmaradtak olyan állapotban, amelyből elég jól ki lehet hámozni az igazságot: „Az Isternek (Duna) azon részei, melyek a Mediterrán-tenger fölött vannak (ez a Duna magyarországi szakasza), elkülönítik a szkítákat, az agathyrszeket, a neurokat, az androphágokat, és végül a melanchlénokat. (Az itt felsorakoztatott törzsek közül a szkíták törzse a legnagyobb, és később ezek mind beolvadnak a szkítákba.) Szkítia területe négyzet alakú, két széle két tenger felé néz, az egyik a Mediterrán-tenger, a másik a (Fekete-) tenger, ezektől egyenlő távolságra (Itt beszűrtak egy nem odaillő mondatot: „*nam ab Istro ad Boristenem decem dierum est iter, tantundem á Boristene ad Meotidem paludem*”, aminek semmi köze az előbbiekhöz, ezzel azt sugallva, hogy Szkítia a Fekete-tengertől északra található). Az Istertől a Boristenes-folyóig tíznapi járás, és ugyanannyi a Boristenestől a Meotiszi-mocsarakig. A Mediterrán tengertől a melanchlénokig, akik a Szkíták fölött laknak, húsznapos járás. Feltételezve, hogy egy nap alatt kétszáz stádiumot lehet megjárni. (Ha Szkítia valóban a Fekete-tengertől északra terül el, akkor hogy jön ide a Mediterrán-tenger?) Így Szkítia szélessége négyezer stádium. Ekkora a föld nagysága. A szkíták egymás közt megtárgyalták, hogy mivel a Dáriusz seregei összehasonlíthatatlanul nagyobbak az övéikkel szemben, így követeket küldtek tárgyalásra hívni szomszédaikat, a taurokat, agathyrszeket, neuronokat, androphágokat, melanchlénokat, gelonokat, budinokat és sauromatákat.”¹²²⁷ – A szarmaták helyett berakták a sauromatákat, ezzel akarva bizonyítani, hogy Szkítia nem a Kárpát-medence.

Még szerencse, hogy a hamisítók nemigen tudtak számolni, így meg lehet találni az igazságot. Egynapi járás (24 órás erőltetett katonai menetelés) kb. 100 km lehet. Akkor az egynapi 200 stádium 100 km. Ez azt jelenti, hogy egy stádium kb. 500 m. Akkor a 4000 stádium 2000

¹²²⁷ „Itaque ab Istro jam quae superiora sunt ferentia in mediterranea, discludunt Scythiam ab Agathyrsis deinde á Neuris, deinde ab Androphagis, postremo á Melanchlenis. Itaque Scythiae veluti formam quadratam habentis, duae partes quae ad mare pertingunt, altera, ad mediterranea ferens, altera ad maritima, usquequaque sunt pares, nam ab Istro ad Boristenem decem dierum est iter, tantundem á Boristene ad Meotidem paludem. A mari mediterranea versus, usque Melanchlenos qui supra Scythas habitant, viginti dierum iter. Supputantur autem á me in singulos dies itineris ducena stadia. I ta transversa Scythiae erunt quator millium stadiorum: recta quae ad mediterranea ferunt, totidem stadiorum. Tanta est haec terra magnitudinis. Scythae inter se colloquuti, quum soli impares essent copiis Darii proelio repellendis, nuncios ad finitimos misere. Eorum reges ubi convenere, consultabant, ut ingenti exercitu invadente. Erant autem qui convenerant reges, Taurorum, et Agathirsorum, et Neurorum, et Androphagorum, et Melanchlaenorum, et Gelonorum, et Budinorum, et Sauromatarum.” (Herodotus, 1679. 257.)

km. A Dáriusz hadjárata kb. 60 napot tartott, ez azt jelenti, hogy ha éjjel-nappal meneteltek volna, akkor a megtett út háromszor húsznapos járás, vagy is 12.000 stádium, ami 6000 km. De mivel éjjel-nappal nem meneteltek, és közben még nyolc várost is építettek, így a megtett út nem lehetett nagyobb, mint 2000 km. Így ki van zárva, hogy a hadjárat színhelye az orosz síkság lett volna, és olyan hatalmas területen, mint ahogy a hivatalos történelem állítja.

Nézzük a történéseket Herodotosz tolmácsolásában: „A (szkiták) menekültek a (perzsák) nyomása elől, azon (törzsek) területeire, akik előzőleg megtagadták a velük való szövetséget, először a melanchlonokéra. Ezek most megzavarva úgy a szkitáktól, mint a perzsáktól, vitték magukkal az ellenséget az androphágok földjére, ezek majd a neurok földjére, akik az agathyrszek felé igyekeztek. Az agathyrszek aggodalommal figyelték a menekülőket, és mivel annak előtte a szkiták részéről már támadás érte őket, megüzenték a szkitáknak, hogy nem fogják őket beengedni. Azonnal a határhoz vonultak, hogy a betolakodókat megakadályozzák. A melanchlonok, androphágok és neurok a szkitákkal együtt menekültek észak felé a perzsák elől. A szkitáknak egy része az agathyrszekhez ment, akik már nem tagadták meg befogadni őket, a másik része azon neurid részre, amelyeket a Perzsák nem szálltak meg.”¹²²⁸ – Amint látjuk, az események az agathyrszek szomszédságában zajlanak, tehát a Kárpát-medence térségében, és nem az Orosz-síkságon. Az is érdekes, hogy az agathyrszek hogy kerülhették el a többi szkita törzs sorsát? Talán mivel gazdagok voltak, aranyban lefizették a perzsákat? Erről nem ír Hérodotosz. Ezek az események történtek a Maros-menti fenyeserdő aljában, ezelőtt 2500 évvel, ha hitelt adunk a mai kronológiának.

A végén a szkita törzsek mégis összefognak és megfutamítják a perzsa sereget. Miután a görögökkel lebontatják a hidat, így akarván megakadályozni a perzsák visszavonulását, a görögök hajóikat újból hídba kötik, így mentve meg a perzsákat. A görögök ezen cselekedetét a szkiták nagyon szégyenletesnek mondták: „Így Dárius megmenekült és miután egy Megabizo nevű perzsa férfit hagyott Trákiában helytartóul, hajón visszament Ázsiába.”¹²²⁹ A megabizo szón látszik, hogy görög: mega=nagy, bizo meg magyarul is érthető, ugye, a Szentkoronán az egyik zomámcs képen megtaláljuk a *biztos* szót *pistos* formában, ami több mint valószínű, hogy megbízottat, vagyis helytartót jelent.¹²³⁰

Továbbá: „A paeonokat, kiket elfogtak, Ázsiába szállították. Miután elfogta a paeonokat, Megabizos küldötteket menesztett Makedóniába, hét perzsát, követelve a földet és vizet [vagyis az országot] Dárius részére. Makedóniába az út a Prasiade-mocsarakon át vezet, ennek a határán nagy fémlelőhelyek vannak, bányák, amelyekből [Nagy] Sándor az ő idejében egy talantumot termelt ki egy nap alatt.”¹²³¹

¹²²⁸ „Subterfugiebant autem de industria in terram eorum qui societatem ipsorum respuerant et primum in Melanclaenorum. Quos quum perturbassent tam Persae quam Scythae eorum terram ingressi Scythae in loca Androphagorum Persas adducunt. Perturbatis autem et Androphagis, hostem in Neuridem ducunt. Neuris quoque consternatis, tendunt subterfugiendo ire ad Agathirsos. Sed Agathirsi cernentes fugari finitimos á Scythis ac perturbati, priusquam á Scythis ager ipsorum invaderetur, misso caduceatore, Scythis ingressum suorum finium prohibet, praedicentes, si conarentur invadere agrum suum, cum eis primum se proelium commissuros. Hoc interminati Agathirsi in fines procurrun, animo arcendi ingredi volentes. At Melanclaeni et Androphagi et Neuri, invadentibus Persis una cum Scythis, neque virium neque minarum memores sed timore perpulsi, fugam capesserunt aquilonem versus ac solitudinem. Scythae partim ad Agathirsos, jam non recusantes societatem, se conferebant, partim é Neuride regione in suam Persis praeibant.” (Uo. 264.)

¹²²⁹ „Haec in Iones Scythae probra Jaciunt. Darius per Traciam iter faciens, Sestum Chersonesi pervenit, atque illinc in Asiam navibus ipsi transivit, relicto in Europa exercitus duce Megabizo...” (Uo. 268.)

¹²³⁰ Lásd a Bizánci csúsztatások c. fejezetben.

¹²³¹ „Ceterum e Paeonis ii qui capti fuere, in Asiam sunt abducti. Paeonibus captis, Megabizos nuncios in Macedoniam, septem Persas, qui post eum erant in exercitu spectatissimi, misit ad Amintam, petituos regi Dario terram et aquam. Est autem e palude Prasiade brevis admodum in Macedonia via, nam in primis paludi confine est metallum, id est fossa aeris: unde post ea tempora Alexandro in singulos dies singula talenta proveniebant.” (Uo. 294.)

Ez a Sándor nem lehetett más, mint Nagy Sándor. Ha ezt Hérodotosz írja, akkor Nagy Sándor ennek a Dáriusznak az idejében élt. (Ezek lehetnek későbbi betoldások, abból az időből, amikor még nem véglegesítették a történelemírást.) És valóban, Amintának a fia Sándor (Alexandro). Ez a Sándor nem győzte le sem Dáriuszt, s nem hódította meg keletet sem, csak erkölcsből leckét adott az apjának és a hét perzsa küldöttnek, akiket az apja meghívott vacsorára. Mindemellett az a gyanúm, hogy ez az igazi Nagy Sándor, a másik csak kitalált, akár a hódításai.

Hogy sokat nem tévedek, a következő írás bizonyítja: „GETIA a géták régiója. A géta nem egy tulajdonnév, valójában nemzetséget jelent. Igazából egy trák nemzetség. Lehet egy nőnemű név is. Valóban így hívták Philip Amintha fia feleségét.”¹²³²

Hát így alakítják a történelmet. Így lesz kis Sándorból Nagy Sándor, és egy meghatározatlan nemzetből Géta nemzet.

Tudjuk azt, hogy a görög Makedónia a mostanitól délebbre van, de a hérodotoszi Makedónia még a mostanitól is északabbra van, ott, ahol az úgynevezett paeonok laktak. A pion parasztot jelent a sakkban. Valószínű, hogy ezt jelenti a történelemben is. Ezek valahol a Bácska környékén éltek a 12. században Acominati Coniate történetíró szerint. Ahhoz, hogy mindent összezavarjanak a hamisítás végett, kitaláltak egy szép történetet (ezt persze Herodotosz szájába adták), miszerint Dáriusz meglátott egy nőt, aki vizet vitt a folyóból, s közben kantáron vezetett egy lovat. Kipuhatolta, hogy ez egy paeon nő. Ez a nő annyira megtetszett Dáriusznak, hogy elrendelte, az összes paeon áttelepítését Ázsiába, ami meg is történt. Idővel aztán ezek visszatelepedtek a Balkánra. Ne feledjük, hogy a 12. századi bizánci hadjárat is a paeonok miatt indult Pannónia ellen.

Amikor minden jel arra mutat, hogy a Dáriusz hadjárata valójában a Kárpát-medencében zajlott, akkor miért ez a nagy erőlködés arra, hogy ezt a helyszínt áttegyék az orosz síkságra? *A nagy történelmi fordulópont a XVI. század, amikor a Magyar birodalom szétesik s megszűnik létezni. Eddig az időpontig a magyarokat szkitáknak nevezték Európa-szerte, és tudott dolog volt, hogy a szkita egy őshonos nép a Kárpát-medencében. Az őshonosság jogot jelent. Ennek elvétele nem más, mint jogfosztás. Mohács után a török megkapta az ország egyharmadát, a másik kétharmadra jogot tartott a Habsburg császárság, de mivel ezt a jogát egyedül nem tudta érvényesíteni, ezért összefogott a környéken élő más nemzetekkel, akiknek új történelmet íratott.*

¹²³² „GETIA regio Getarum. Getes enim est gentile, non proprium. Est vero Thracica gens. Est et femin. gen. Getes. Sic enim vocabatur uxor Philippi Aminthae filii.” (Stephanos, 1725. 207.)

5. Pompei és Herculaneum

„79. augusztus 24-én a Vezúv kráterét évezredekig elzáró lávadugó váratlanul, iszonyú erővel dobódott ki Campania derült egére. A tűzhányó kilométernyi magasságba lövellte a kőtörmeléket, és fülsiketítő égzengés kíséretében felrobbant a hegy csúcsa. Az eget elsötétítette a vulkáni hamuból képződött sötét felhő, amely azután három napig gomolygott a katasztrófa színhelye fölött. Pompeit 7-8 méter vastag hamuréteg fedte be, s a borsószemnyitől a mogyorónagyságig terjedő kövek szüntelenül hulló zápora temette el... Ezen a napon rossz ómenként éppen Vulcanalia volt, Vulcanus ünnepe. A kitörésről ifjabb Plinius (akinek nagybátyja, idősebb Plinius a misenumi flotta parancsnoka volt a kitörés pillanatában, és aki a mentési munkálatok során életét vesztette) részletesen beszámolt Tacitus római történetíróhoz írt levelében, így ez a legjobban dokumentált kitörés az ókorból.”¹²³³

„79-ben, amikor augusztus 24-én ifjabb Plinius anyja közölte vele, hogy a nápolyi öböl túlsó partján lévő Vezúv felett nagy és furcsa felhő tűnt fel, az idősebb Plinius tudósi indítástból felszereltetett egy gyorsnaszádot, hogy közelebbről vizsgálja meg a jelenséget. Egyik barátja, a Pompeiben lakó Tuscus felesége, Rectina segélykérő levelére azonban 'életmentő akciókra' utasítja a hajóhadat. Az esemény után egy gályával járta végig a partvonalat.”¹²³⁴

Idősebb Plinius halála, ifjabb Plinius írásából:

„[Pomponius és az idősebb Plinius] Közösén megbeszéljük, hogy a házban maradjanak-e, vagy a szabadban járkáljanak; mert a gyakori és erős földremlésektől meginogtak a házak, és mintha kimozdultak volna helyükből, ide-oda hajladoztak. A szabad ég alatt viszont a tajtékkövek hullásától kellett tartaniuk, bár ezek könnyűek és likacsosak voltak. Így azután, összehasonlítva a veszélyeket, az utóbbit választották; nagybátyám, mert az erősebb érv a gyengébbet, a többiek, mert a nagyobb félelem a kisebbet győzte le bennük. Párnákat tettek a fejükre, és kendőkkel leköttették; így védekeztek a köeső ellen. Máshol már felkelt a nap, ott sötétebb és sűrűbb volt az ég, mint bármikor; csak lángcsóvák és különböző fényjelenségek enyhítették. Elhatározták, hogy kimennek a partra, és közlőrlől nézik meg, lecsillapodott-e már valamennyire a tenger; de még mindig viharos és haragos volt. Ő (ti. Idősebb Plinius) egy leterített vitorlára heveredett, s újra meg újra hideg vizet kért és ivott. Mikor azután a lángok és a kengőz, a lángok hírnöke miatt a többiek futásnak eredtek, ő is felkelt. Két szolgájára támaszkodva felállt, de nyomban összerogyott; gondolom, a sűrű gőz akadályozta a lélegzésben, és elzárta légzőcsövét, amely amúgy is beteg, szűk volt, úgyhogy gyakran fulladozott. Mikor a harmadik napon az után, amelyet ő utoljára látott, visszatért a nappali világosság, megtalálták a testét, épen, sértetlenül, úgy felöltözve, ahogy volt. Külsejéről inkább alvónak, mint halottnak látszott.”¹²³⁵

¹²³³ <https://civilhetes.net/mi-tortent-pompeii-ben-azon-a-bizonyos-napon-79-augusztus-24-en>.

¹²³⁴ https://hu.wikipedia.org/wiki/Caius_Plinius_Caecilius_Secundus.

¹²³⁵ Uo.

Vizsgáljuk meg, mennyire hitelesek a fenti írások. A vulkán semmi előjel nélkül robbanásszerűen kitör. A várost azonnal tűzeső borítja el, hogy a piroklasztikus jelenséget ne is említsük. Ugyanezen napon ifjabb Plinius anyja közli idősebb Pliniussal, hogy a vulkán működésbe jön. Ha öreg Plinius ezt nem látja, ez azt jelenti, hogy nagyon távol van a vulkántól. Akkor tehát közölni csak futár útján lehetséges. Tudományos indíttatásból felszerel egy gyorsnasszádot. Ez sem megy csak úgy egy-két óra alatt. Aztán egy segélykérő levelet kap Rectinától. A levél sem érkezhett az Air-Maillel, így ha szárazföldön, ha tengeren kapta a levelet, ahhoz is kellett egy fél nap.

„Rectina segélykérő levelére azonban ’életmentő akciókra’ utasítja a hajóhadat.” – Hoppá, itt egy egész hajóhadat indít. Eszerint a levél érkezésekor még nem indult el. Na de egy egész hajóhadat mégiscsak fel kell készíteni a mentésre. Egy szó, mint száz, a mentési akció nem tudott volna elkezdődni 24 órán belül. Ebben az esetben öreg Plinius és Pomponius már nem hogy nem tudott volna „kijönni a házból”, de be sem tudott volna menni. De egy mentési akcióban egy flottaparancsnoknak hol a helye, és hol vannak a beosztott tengerészek és a mentési akciók? A hajóhad pedig, ha valóban életet mentett volna, akkor több beszámoló maradt volna fenn. Az olyan részletes beszámolók, mint „Idősebb Plinius halála”, általában csak rekonstruált mesék.

Nem lehetett szó ott mentési akcióról. Menekült mindenki, aki tudott, a saját szakállára, persze minimális eséllyel, amint azt a hamuesőtől betemetett tetemek tanúsítják. Ha a környéken, úgy értem, az itáliai csizma déli felén, megmaradtak volna az emberek, tehát nem menekültek volna el, akkor nem ment volna feledésbe Pompei és Herculaneum városa. Tudjuk jól, hogy az emberi emlékezet képes megőrizni emlékeket még több ezer éves távlatokból is. Ennek egyik követelménye a folytonosság. Tehát ha Pompei szomszédságában fennmaradt volna a folytonosság, akkor Itáliában nem ment volna feledésbe a két város. Akik a környékről elmenekültek, azoknak az emlékezetében mégiscsak meg kellett maradjon és tovább adódjon ennek a szörnyű katasztrófának az emléke. És valóban megmaradt, de nem Itáliában, hanem a Közel-Keleten, mint Sodoma és Gomora pusztulása. Ott azonban nem lehet azonosítani ezeket, mivel a környéken nincs vulkánikus tevékenység. Tehát a görögök nem kolóniákat hoztak létre Itáliában, hanem onnat vándoroltak el a Közel-Keletre. Idővel, amikor a környék újra élhetővé vált, persze hogy visszatelepedtek, de a többi etnikumhoz képest már kisebbségben voltak.

Az egykori város maradványaira egy vízvezeték ásásakor bukkantak rá 1595-ben.

„Az első leletekre 1592-ben bukkant rá Domenico Fontana, nápolyi mérnök, aki a Sarnofolyó csatornázási munkálatait vezette. Ekkor kerültek a felszínre az első márványtáblák, érmék, amelyek iránt akkoriban nem volt nagy tudományos érdeklődés.”¹²³⁶

¹²³⁶ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Pompeii>.

Farsangi mulatság.

A valódi tanúk, amelyek nem hazudnak, a freskók, falfestmények és rajzok. Ezek pedig azt sugallják, hogy Pompei és Herculaneum a középkorban, és nem az ókorban virágzott. Az emberek ruházata, a hajviselet, a lakások berendezése, mind középkori. Figyelembe kell venni, hogy fürdővárosokról van szó. Itt az emberek szabadosabbak. Itt az elit képviselői vannak megjelenítve. Rabszolgatartó társadalomról van szó, akik félisteneknek hitték magukat és imádták a testiségüket. A keresztény hit felvétele ehhez a katasztrófához köthető. A menekülés a katasztrófa környékéről egymásra utalta a rabszolgát és a rabszolgatartót, így elmosódott az az óriási különbség, ami a két társadalmi réteg közt feszült. Miután megvetették a lábukat a Közel-Keleten, elfogadták a keresztény eszméket, amelyek épp ekkor voltak itt terjedőben.

Vendégség.

Érdemes szemügyre venni Sebastian Münster írását, mivel ez az írás még akkor jelent meg, amikor Pompei és Herculaneum a feledés homályában volt. A könyvet 1575-ben adták ki, miután jól átfésülték, de ekkor még nem kezdődhetett el a feltárás.

Sebastian Münster.

Sebastian Münster (1488–1552) német térképész és héber nyelvtudós, mint láttuk, 1544-ben kiadott Kozmográfia című könyve volt az első német nyelven írt könyv a világról. Nevéhez köthető az első héber Biblia megírása is. Egy kicsit furcsa, hogy egy német, parasztszármazású ember szerkeszti meg a héber Bibliát akkor, amikor a zsidók már elég nagy befolyással bírtak a szellemi élet terén.

Az 1650-ben olasz nyelven kiadott könyv változatban az elején olvassuk, hogy 1544-ben a Szent Péter templom alapjait ásva márvány ládára bukkantak, amelyben egy nő maradványait találták. Az ékszerei közt találtak egy írásost is, melyen olvasni lehetett Michael, Gabriel, Rafael és Uriel nevét Görög betűkkel. Ez azt jelenti, hogy a mai Róma területén is görögök éltek.¹²³⁷

A Vezúv-hegyről a szerző előbb azt írja, hogy Titus császár idejében volt egy nagy kitörés, amit Marcial megénekelt a 4. könyvében. Azután meg Pliniust említi (sem öreg, sem fiatal), aki közelről akarta látni a tűzhányó működését, de túl közel menve megfulladt. Ez úgymond Trajanusz császár idejében történt. Aztán megint kitörést említ Tito Vespasiano és Flavio Domitiano idejében.¹²³⁸

Íme a császárok ebből az időből:

Vespasianus – Titus Favius Cesar Augustus	69-79
Titus – Titus Flavius Caesar Vespasianus Caesar Augustus	79-81
Domitianus – Titus Flavius Caesar Augustus	81-96.
Nerva – Marcus Coccieus Nerva Augustus	96-98
Traianus – Caesar Marcus Ulpus Nerva Traianus Augustus	98-117

Ha a kitörés 79-ben történt, akkor leginkább Vespasianus és Titus császárok idejéhez köthető, de semmi esetre Traianushoz.

Münster a Vezúv egy másik kitöréséről tesz említést, IV. Constantin császár idejéből. Ez már egy bizánci császár, aki állítólag a VII. században uralkodott. Tudnivaló, a könyv bevezetőjében is áll, hogy Münster régi írásokból állította össze a könyvét. Tehát ha naivságokat találunk a könyvben, az nem az ő tudatlanságára vall. A meglepő az, hogy a könyvben nyíltan olyan tudományos állításokat ír le, amiért másokat eretnekséggel vádoltak meg.

A Monte Cassinói Apátság krónikái két későbbi kitörést is megemlítenek még: 1068-ból, illetve 1078-ból, s a kitörés erős robbanással indult 1631. december 15-e éjszakáján és paroxizmusa két napig tartott.

A legerőteljesebb kitöréseket, amilyen elnyelte Pompeit és Herculaneumot, Pliniusi kitöréseknek nevezik. Ilyen csak ezerévenként egyszer szokott előfordulni. Én azért fenntartással fogadom azt az állítást, hogy ez a Pliniusi kitörés 79-ben történt. Láthatjuk, hogy 1078 körül is

¹²³⁷ Münster, 1650. 168.

¹²³⁸ Uo. 223.

volt kitörés, az 1631-ik kitörés is pontosan 2 napig tartott, akár a Pliniusi. Lehetséges hogy a pliniusi mesét csak az ezredforduló után találták ki, miután felfedezték Pompeit. Ha megnézünk egy arcképet a pompeii freskókon, inkább reneszánszkorinak tűnnek.

Saját feltételezésem az, hogy a 79-es kitörés valójában 1078-ban történt. Amikor a Krisztus születési dátumát 1000 évvel visszadatálták, akkor tették át a kitörési dátumot 79-re.

De hogy mennyire valótlan az ókori történelem, abból is látszik, hogy Dél-Itáliát Magna Graeciának nevezték. A kérdés, hogy mikortól? Mert Görögország makedón Nagy Sándor idejében volt a legnagyobb, de arról nincs hír, hogy Dél-Itália oda tartozott volna. Érdekes, hogy Nagy Sándor rendre hódoltatja a görög városállamokat, de rá se hederít Itáliára, mintha nem is létezne. Dél-Itáliát ebben az időben állítólag a Punok uralták. Utána mindjárt a rómaiak birtokába került. Hogy és mikor lett akkor Magna Graecia?

„Amin Malouf *Cruciadele vazute de arabi* című könyvében a következő adatokat találjuk: „1096 júliusában egy óriási frank tömeg közeledett Konstantinápoly felé. Köztük van egypár száz felfegyverzett lovag, jelentős számú gyalog, és több ezer nő, gyermek és öregek, rongyokba öltözve, azt hihetné az ember hogy valami hódítók űzték el őket a hazájukból.”¹²³⁹

Elemezzük egy kicsit a fenti állítást, amit szemtanúk állítanak. Bármennyire voltak erkölcsileg romlottak az akkori pápák, azért nem hiszem, hogy ilyesmire kaphatók lettek volna, és még kevésbé a nép. Tehát itt kényszerű menekülésről van szó. Mi elől? Egyértelmű, hogy a vulkánkitörés okozta károk elől. Ezt megerősítik a Montecassinoi apátság évkönyvei ahol a Vezúv kitöréséről írnak 1078-ra.

¹²³⁹ „In Julie 1096, Kilij Arslan, afla ca o imensa gloata de franci se afla in drum spre Constantinopol. Sunt printre ei cateva sute de calareti, si un numar important de pedestrasi inarmati, dar si mii de femei, copii si batrani imbracati in zdrente.s-ar zice ca este un trib izgonit din tara lui, de un invadator.” (Amin Malouf: *Cruciadele vazute de arabi*.)

6. Etruszkok aranykora

Mirsilius Lesbius könyve Itália és a Tirenneiek eredetéről (de origine Italiae et Tyrrenorum) szól, és a legrégebbi szerzők írásaiból nagy odafigyeléssel összegyűjtve (fragmenta vetustissimorum autorum, summo studio ac diligentia nunc recognita.)¹²⁴⁰

Ezek az írások, amint a szerző említi, káldeus és szkita nyelven íródtak. A könyvet 1530-ban adták ki, de valószínű, hogy jóval hamarabb íródott. Ebben az időben akármit nem lehetett írni, de különösen olyant nem, ami nem egyezett a katolikus dogmákkal. Ez az írás azonban nagyon eltér az Ószövetségben található írásoktól. Ezért fennáll a gyanú, hogy amikor ezek az írások megjelentek, az ószövetségi írások vagy nem léteztek, vagy nem voltak kanonizálva. Az utóbbi feltevést erősíti az a történet X. Leo pápa koronázásakor, amikor a zsidó küldöttség felkérte a pápát, hogy kanonizálja a Pentateuchot (a Tórát), amire a pápa így válaszolt: „*confirmamus sed non consentiamus* = tudomásul vettük, de nem értünk vele egyet”. Aztán nemsokára nemcsak a Pentateuchot, hanem az egész Ószövetséget kanonizálták.

Ezt írja: „Mindenki egyetért abban, hogy Ninus előtt 250 évig tartott az emberiség aranykora, miután a földet elárasztotta az özönvíz és Szkítia Szágában újjászületett a halandók neme. Miután kiszáradt a föld, megjelentek az emberek, és az első királyságokat mindig a szkítáknak tulajdonítják, akik idővel telepeket hoztak létre az egész földön. Innét jött Jánus és Dyr az umberek őseivel, a gallokkal, tutajokon a Tiberen, amelynek bal partján létrehoztak egy kolóniát, Hetruria névvel.”¹²⁴¹

„Tusciát valamikor Umbriának mondták. Az özönvíztől kezdve a földjüket és hazájukat a saját nyelvükön Saleombronemnek hívták, ahol az első nemzet az umberek. Sok mindent hagytak maguk után, úgymint istenek nevei, rítusok, szokások, írások, törvények... Maguk a rómaiak is tudják, hogy az etruskok a legrégebbiek, és az aranykorban születtek, akiktől a földet, a rítusokat, az istenimádatot, a kolóniákat örökölték az ősi itáliaiak...”¹²⁴²

¹²⁴⁰ Mirsili Lesbii, 1530.

¹²⁴¹ „Inter utrosque convenit, ante Ninum circiter annis L et CC, quibus duravit aureum seculum, terras fuisse inundatas, in Scythia Saga renatum mortale genus. Exiccata humo apparuerint homines, equidem principatus originis semper Scythis tribuuntur, a quibus auctis colonias per orbem missas ferunt. Et ex his venisse Ianum, cum Dyrin, et Gallis progenitoribus Umbrorum, rateque cum colonis per Tiberim vectum, ad laevum tiberis Hetruriam tenuisse locum.” (Uo. 3.)

¹²⁴² „Tuscia que quondam Umbria dicta est. Nam ab inundatione ipsa suum agrum sua patria lingua vocant Saleombronem, ubi primum genti Umbri. Producunt quoque suae vetustatis vestigia multa, ut deos, ritus, mores, literas, leges... Ipsi quoque Romani satentur Hetruscos esse vetustissimos, et aureo seculo natos, a quibus aras, ritus, divinationes, colonias, et disciplinas habuit prisca Italia...” (Uo.)

„Róma előbb ökörlegelő volt. A Tiberis körül hét hegy van, amelyek mind a Hernicóban folytatódnak.”¹²⁴³

Lehet, hogy a Hétrur=hét hegy az etruszkok nyelvén. A magyaroknál fennmaradt a hét vezér legendája, de amint tudjuk, a főemberek nevei a legtöbbször helynevekkel azonosulnak. Az erdélyi szászoknak is megvan a Sieben Bürgen (hét város).

„*Fabius Pictor: az aranykorról és Róma alapításának leírása.* Az itáliai birodalomban két fontosabb nép emelkedett fel. Később a rómaiak, előbb azonban a tuszkok [etruszkok] Jánus alatt, az aranykorban. Az aranykor nevet azért kapta, mert a többihez képes olyan volt, mint az arany a fémek közt. Ez Ogige idejében kezdődött, Ninus előtt kb. kétszázötven évvel, Xenophon és más írók szerint. Jánus idejében az aranykor kezdetén a Tiber balpartján Hetruria terült el. Camesek [Kám leszármazottai] vagy Szaturnusz kb. ennek a kornak a vége felé a Tiber jobb partját lakták. Ebben a korban nem létezett a monarchia, és a halandó keblek nem vágyódtak kormányzásra. Az előljárók igazságosak voltak, a vallás és Isten iránt elkötelezettek.”¹²⁴⁴

„A harmadik évben Komerusz szkita módra (ahonnan érkezett) tanította a városban az itáliaiakat szekereket készíteni.”¹²⁴⁵

Az umber, ember, embrio, mind magyar eredetű szavak. Ha a szkiták őshazája a Kárpát-medence (mint ahogy ez kiderül Hérodotosz írásából), akkor az umberek és az etruszkok, Hetruria lakói is a Szkitia Sagából (Kárpát-medence) származnak. A könyv elég tárgyilagosan tárgyalja az özönvíz kérdését, kihagyva a sok isteni beavatkozást, amit a Bibliában találunk, és sejteti, hogy az özönvíz nem terjedt ki az egész földre, és többször megismétlődött. De hogy valamennyire szinkronban legyen a vallási tanítással, így a Szkitia Sagát át kellett helyezni a Közel-Keletre. Az özönvíz főszereplőjét Noénak hívják. A latin írásokban az oe=ő, tehát magyarul olvasva Noé=Nő. De nem azért, mert nőnek született, hanem mert kasztrálva lett. Ezt az epizódot a Biblia finoman elhallgatja és értetlenségben hagyja az embert a súlyos átok miatt, amivel Noé Kanaánt illeti. Nézzük, hogy írja le a könyv az özönvíz eseményeit:

A földön óriások uralkodtak, akik mindenfajta istentelenséget elkövettek, emberevéstől elkezdve a bujaság minden formáját gyakorolva, akárcsak Sodoma lakói. „Volt egy óriás Szíria földjén, istenfő ember, akit Noénak hívtak, ennek volt három fia, Sem, Japhet és Kám, feleségeik pedig Tidea (Noe felesége), Pandora, Noela, és Noegla.”¹²⁴⁶

„A csillagokból kiolvasta [Noe], hogy nagy katasztrófa fog bekövetkezni, ezért hetven-nyolc évvel az özönvíz előtt egy óriási, fedéllel ellátott bárkát kezdett készíteni. Amikor a bárka elkészült, hirtelen az Óceán és a Mediterrán-tenger elkezdett kiönteni, a folyók megáradtak és a forrásokból is egyre buzogott fel a víz, amíg a hegyeket is ellepte, ami után több napon át esett az eső oly erősen, hogy minden emberi lény megfulladt Noé és családja kivételével.”¹²⁴⁷

¹²⁴³ „Roma principio sui pascua bobus erat. Circum Tiberim septem rupes sibi perpetuae in Hernico succedentes...” (Uo. 9.)

¹²⁴⁴ „Fabius Pictoris: de aureo seculo, et de origine urbis Romae eiusque descriptione. Italiae imperium penes duos populos principes extitit. Posterius Romani, principio Thusci sub Iano coeperunt in aureo seculo. Aurea aetas primo ortu generis humani fuit sic dicta, quod posterioribus seculis comparata aequae atque aurum inter metalla efluxit. Eam coepisse sub Ogige ante Ninum annis circiter ducentis et quinquaginta Xenophon atque maiores prodiderunt. Is Ianus sub initium aurei seculi laevum latus Tiberis Hetruriae tenuit. Cameses vero ac Saturnus circa finem eiusdem aetatis dextrum incoluerunt. Ea aetate nulla erat monarchia, quia mortalium pectoribus nondum haeserat ulla regnandi cupiditas. Principis quia iusti erant, religionibus dediti, iure habiti dii dicti.” (Uo. 48.)

¹²⁴⁵ „Anno tertio huius, Comerus more Scythico, unde venerat, docuit suos Italos urbem curribus componere.” (Uo. 24.)

¹²⁴⁶ „Unus inter gigantes erat qui deorum veneratior et prudentior cunctis reliquis exprobris erat in Siria, huic nomen erat Noa cum tribus filijs, Semo, Iapeto, Cham, et uxoribus Tidea magna, Pandora, Noela et Noegla.” (Uo. 16.)

¹²⁴⁷ „Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem, anno septuagesimo octavo ante inundationem navim instar arcae coopertam fabricare coepit. Anno ab imchoata navi ex improviso exundavit oceanus, et omnia maria mediterranea, fluminaque ac fontes ab imo ebullientes inundaverunt supra omnes montes, accedentibus quoque impetuosissime, et supra naturam e coelo copiosissimis himbrimus multis diebus. conruentibus qua omne humanum genus aquis suffocatum, excepto Noa cum familia sua, que navi erepta est.” (Uo.)

„A tényekből kiindulva, amelyek a káldeusok és a szkiták írásaiban találhatók, azt kell gondoljuk, hogy miután a föld kiszáradt, Arménia Sagaban nem maradt több, mint nyolc ember, ezért, ahogy a szkiták helyesen mondják, és hívják Noét mindenki ősapjának és az emberi nem szerzőjének.”¹²⁴⁸

Itt mindjárt kérdezhetjük, hogy hol vannak az eredeti szkita írások? Az itteni írások nagy valószínűséggel épp ezekből lettek kimásolva és a káldeusokra ruházva. Még máshol is említi a szkita írásokat.¹²⁴⁹

Miután felsorolja Noé minden erényét és tudományát, szintúgy a feleségét, Tideáét, rátér a szőlőültetésre és a borivásra. (Ne feledjük, hogy nem egy történelmi feljegyzés van a Kárpát-medencei szkiták borszeretetéről.)

„Amint említettük, a három fiúból az idősebbik, Kám,¹²⁵⁰ aki a mágiával, sőt méregkeveréssel is foglalkozott, Zoroaszter követője vala. Noé iránt ellenségesen viseltetett, aki is inkább a kisebbik fiát, Semet szerette, és mivel megvetve érezte magát, lehet, ez is ellenségeskedésre sarkallta az apja iránt. Kihasználva az adódó alkalmat, amikor Noé részegen feküdt, megragadta az apja nemi szervét és halk mágikus éneket dúdolta, amivel elkábította őt, végrehajtotta a kasztrálást. Ez után Noe már nem volt képes nőket megtermékenyíteni. Mostantól Kám nyilvánosan megrontotta az emberiséget (*mortale genus*), ugyanúgy, mint az özönvíz előtt, közösült anyjával, nővéreivel, gyerekeivel, férfiakkal, állatokkal meg mi mindennel.”¹²⁵¹

„Ezeket a mi nagyjaink hagyták ránk, az ő idejükből, sőt későbbi időkből, úgy, ahogy a mi káldeai, de elsősorban a szkitiai történelemből hűen megőrződött az emlékezetben.”¹²⁵²

Most újra kérdezhetjük, hogy hová tűntek el a szkita írások?

¹²⁴⁸ „Necesse est igitur nos ex premissis consiteri, quod et Chaldei ac Scythae scribunt, siccato ab aquis orbe, non fuisse nisi dictos octo homines in Armenia Saga, et ab his omne hominum genus in terris seminatum, atque ob id Scythas recte dicere et appellare Noam omnium deorum maiorum patrem et minorum patrem, et humane gentis autorem.” (Uo.)

¹²⁴⁹ „Has igitur principum atque Heroum origines atque posteritates abbreviamus ex nostris Chaldeis atque Scythicis libris, quoad satis sit.” (Uo. 18.)

¹²⁵⁰ A szövegben a neve: Chem. Aki apját kémlelte, gondolhatnánk.

¹²⁵¹ „Erat illi ut diximus, filius ex tribus primis adolescentior Chem, qui semper magicae ac veneficae studens, Zoroastis nomen consecutus erat. Is partim Noam odio habebat, quia alios ultimo genitos ardentius amabat, se vero despici videbat, potissime vero idem infensus erat patri ob vitia. Itaque nactus opportunitatem, cum Noa pater madidus iacerat, illius virilia comprehendens, taciteque submurmurans carmine magico patri illusit, simul et illum sterilem perinde atque castratum effecit: nequae deinceps Noa foemelam aliquam foecundare potuit... Aut vero Chem cum publice corrumpere mortale genus, afferens, et re ipsa exequens congregiendum esse, ut ante inundationem, cum matribus, sororibus filiabus, masculis, brutis, et qui alio genere...” (Uo. 20.)

¹²⁵² „Haec nostri maiores multis libris tradiderunt, nunc de temporibus eorum ac posteritatibus dicemus, iuxta id quod in nostra Chaldeica et primordiali Scythica historia fideli memoria conservatum est.” (Uo.)

7. Őstörténeti manufaktúra

„Hamis vagy idegen írások az afrikai sivatagban.”¹²⁵³

Tudni kell, hogy a régi írásokban Észak-Afrikát mikor Lybiának, mikor Aethiopiának nevezték.

„Gonsalvus Castilia megbízható, Hieronimus vallását követő szent ember állítása szerint, amikor Ferdinand király és Helisabet [Izabella?] királynő uralkodása idején [1500 körül] behatoltak Etiópiába [Afrika], elhagyva Mauritániát, márványoszlopokat találtak, melyeken írások voltak különböző császárokról: *imperator Nero cl. caesar augus. germanicus pontifex maximus trib. pot...* rendelete: megparancsolom és azt akarom, hogy a sivatag minden népe, akik az Atlasz hegytől az eritriai tenger partjáig nomadizálnak, vagy falvakban és városokban laknak és afrikai és líbiai rítus szerinti életben találtnak, feleségeikkel és gyerekeikkel elfogassanak, mint olcsó rabszolgák eladassanak és az egész római birodalomban szétszórassanak.”¹²⁵⁴

„Ugyanez a Fr. Gonsalvus Castilia egy bizonyos nagyvárosban két oszlopot talált a város főterén, az egyik a főter bejáratánál, a másik a kijáratánál: *imp. caesar divi nerve f. traianus germanicus dacicus pontifex maximus tribunus potens...* rendelete: a sivatag minden java, földjével és minden élőlényével együtt a mi tulajdonunk (a római törvény érvényes az egész világra), ezért elrendeljük, hogy akik nyájak vagy marhacsordák tulajdonosai, bízzák ezek legeltetését szolgákra, vagy béresekre, ők pedig családjukkal, gyerekeikkel lakjanak a városokban. Ellenkező esetben a tulajdonuk elvételessék, ők maguk, feleségeik és gyerekeik vásárban rabszolgáknak eladassanak. Ettől kezdve az állandó nomadizálás megszüntetessék.”¹²⁵⁵

„Egy másik oszlopon sok államférfi neve és titulusa szerepel, de itt csak Adrián császárét teszem fel: *imp. caesar divi Traiani Parthic i [pártus] filius divi Nervae nepos Traianus Adrianus augustus pontifex maximus tribunus potens...* rendelete: Mivel sokan nem akarják elhagyni őseik szertartását, és továbbra is szüleik tévedésében akarnak élni, és továbbra is tevékkel, ökrökkel, szekerekkel kóborolnak a szabad ég alatt, elkerülve a falvakat és városokat, ezek ellen az előljárók (*consul, proconsul, praetor...*) karhatalommal a legdurvábban lépjenek fel, és ha kell, üzzék el őket az országból, de semmi esetre se tőrjék a régi életmódjukat.”¹²⁵⁶

¹²⁵³ „Inscriptiones false vel aliene in desertis Ethiopiae.” (Mommsen, 1873. 2.)

¹²⁵⁴ „Gonsalvus Castilia homo integritate, doctrina et sanctimonia probata agens et e religione Sancti Hieronimi, cum e publico Ferdinandi regis et Helisabettae reginae Hispaniae imperio Africam et regionem desertam ad ipsos usque Aethiopes penetraret, in ipso ingressu patriae desertae, cum Mauritaniam pone relinqueret, altissimis e vario marmore columnis, haec monumenta variorum imperatorum legit: *imp. nero cl. caesar augus. germanicus pont. max. trib. pot...* impero et volo omnes populos regionis desertae vagos et errabundos, qui latissimo terrarum cardine a monte Atlante in aethiopiam usque se protendent et longissimo ab oceano patriae desertae ad Erithreum mare spatio se effundunt, pagos vicos oppida et urbes ritu africae et lybiae conducere, more civium agere, alioquin eos cum coniugibus, liberis ac omni patriae fortuna pro captivis ubique haberi, vilia veluti mancipia commutari et distrahi per totum late orbem romanum mando et iubeo.” (Uo. 3.)

¹²⁵⁵ „Idem Fr. Gonsalvus Castalia in maxima quadam urbe in effuso plano demolita et in magno patriae foro duo imperatorum monumenta e duabus columnis, quarum altera in ingressu magni fori, altera in exitu erat, excerpit, quae haec sunt: *imp. caes. divi nervae f. traianus germanicus dacicus pont. max. trib. pot...* cum publicum patriae desertae bonum, cum omne eius terrae commodum animo nostro iure inhaereat (opus enim romanorum imper. est utiles toti orbi leges dare) hoc decreto omnibus gentibus proposito, quae antea vagae huc et illuc erant, mandamus, ut si qui magnam gregum molem si qui magna armentorum agmina habuerint, ea per servos vel per alios stipendio conductos custodire faviant, ipsi vero intra urbes et oppida remaneant, vel si per heros gregum, vel armentorum custodiri oportuit, volumus coniuges et liberos intra civitates et oppida se continere, alioquin bona eorum fisco adscribi imperamus, ipsos vero uxores filios et nepotes sub hasta in publico urbium foro vendi, servos fieri, qui nullo postea tempore queant ab heris eorum manumitti et tota quoque posteritas eidem legi ad centessimum annum subiaceat: decrevimus enim depravatam a tota regione consuetudinem perpetuo vagandi omnino tollere.” (Uo.)

¹²⁵⁶ „Altera columna Adriani Aug. e regione erat et multa quoque edicta multorum principum cum variis titulis per pontes et loca patriae desertae publica apparebat, quae hic scribere non curavi. Illud vero quod Adriani Imp. erat hic ponere volui: *imp. caesar. divi traiani parthici filius divi nervae nepos traianus adrianus aug. pont. max. trib. pot...* quoniam multi nolentes ab antiquo maiorum ritu se retrahere, sed in testato patrum errore vivere animo

„Számptalan és sokszínű oszlop található magas helyeken, amint Etiópia távolabbi, Egyiptom felé található részeire érünk. Ezekből kettőt emelek ki: Ugyanitt egy másik oszlopon M. Auréliusz rendelete: Imperator caesar M. Aurelius Antonius pius felix augustus Parthicus maximus britannicus maximus germanicus maximus pontifex ... rendelete: Megengedjük a légiós katonáknak, hogy magányosan, vagy csoportosan rabszolgák fogására szabadon bemehessenek Etiópiába [Afrikába], azok a népek viszont, akik önként a római birodalom adófizetői lettek, megkíméltesse nek. Megtiltjuk a behatolást arra a vidékre, ahol a legnagyobb a meleg, ez a római birodalom díszje [rezervátum?], éppúgy, ahogy meg van tiltva Szkítia legészakibb részeibe való behatolás, ahol a nomádok nem emberi módra élnek.”¹²⁵⁷

„A rómaiak ugyanakkor nem szeretnek Etiópiában (Afrikában) uralkodni, ahol még a Quiritum légió csapatai is, kiknek könnyű felszerelésű katonái voltak, a szörnyű hőségben halálukat lelték. Ahol meztelen emberek élnek, kiknek házaik vályogból épültek, a választott vezetőiket semmi dísz nem különbözteti meg a többiektől, semmi emberhez méltó törekvésük sincs azon kívül, hogy vendégszeretők.”¹²⁵⁸

A császárok titulussai elég részletesek, habár ezek nem mindegyike jelenik meg a mai történelemkönyvekben. Ritkán találkozunk például a pontifex maximus (pápa), vagy a parthici=pártusi címekkel. A történelmi írások szerint a császár neveiben mindig a legyőzött népek nevei szerepelnek. Ezért a Traján neveiben benne van a germanicus, dacicus név.

A Nyugat-római Birodalom képviselői legyártottak egy fiktív ókori római történelmet a saját dicsőségükre, csak azzal nem számoltak, hogy ezzel aláírták a saját halálos ítéletüket. Mert ugye, a fenti írásokból az derül ki, hogy a rabszolga-kereskedelem nem Amerika felfedezése után virágzott, hanem jóval előtte, már a dicső ókorban. Ismeretes, hogy a bizánci uralkodók nemcsak feketékre (afrikaiakra), hanem főleg fehérékre vadásztak, mindkét nembeliekre, a lányokat a háremeikbe, a fiúkból meg eunuchokat csináltak. Mindemellett a fenti írás hamis. Túlzás azt állítani, hogy a császárok pápák is voltak. Miért nem találtak Európában ilyen részletes kőbe vésett írásokat a római császárokról, és miért pont az afrikai sivatagban, ahol a hóhért sem érdekelte. Ez a könyv¹²⁵⁹ is egy azon sok történelemhamisítások közül, ami bumeráng módjára üt vissza a nyugati kultúrára.

eorum omnino insidet, adeo quod per loca aethiopiae finitima cum camelis equis bobus plaustis et reliquis familiae animantibus assidue oberrant, sub divo vivunt, omnia civitatum commercia, omnia per oppida incolatum evitant et multos ad idem agendum inducunt et si aliquem cum publico magistrum edicto, cum aperto consulum imperio ad se iturum autumant e vestigio in aethiopiam deferuntur propterea ipsis provinciarum cons. procons. praetor, proptetor et quibuscunque populorum praesidentibus publico edicto mandamus ut cum electo militum ordine contra illos accelerent ex aethiopia si fieri poterit eruant, per vicina urbium fora, per loca oppidorum publica cum crudo et truculento laethi genere conficiant. Nullo enim modo eam gentem ad antiquum vivendi morem relabi sinere tolerandum est.” (Uo.)

¹²⁵⁷ „Innumere e vario colore columnae que grandi ubique mole agunt in exitu patriae desertae et in ipso Aethiopiae ingressu consurgunt quae ad remotam usque Aethiopiam quae sub Aegypto est, longo ordine se protendunt... Sed inter plurima monumenta haec duo hic scribenda esse censui: imp. caes. m. antonius verus invictus aug. pont. max. trib. pot... Imperator caesar M. Antonius verus invictus augustus pontifex maximus tribunus potens... Ibidem etiam aliud M. Aurelii edictum in alia columna sculptum est. ... Imp. caesar. m. aurelius anton. pius felix aug. parth. max. britannicus max. germanicus max. pont... m. trib. pot... Concedimus legionariis militibus qui privatim vel turmatim pro servis capiendis ad ipsam voluerint aethiopiam pertransire, libere pertranseant: hisce tamen gentibus fide reservata, quae ad tributa populo romano dependenda sponte devenere. Consules tamen procons. praetores... et exercitus nostros proposito publico edicto prohibemus cum axem, ubi immensi ubique calores se retegunt nullo modo aggredi, ipsi enim rom. iurae laeti latissimo europae asiae et africae cardine reiiciunt aethiopiam, quae similia nulla orbi romano ornamenta habet, veluti scytas reiecere sub ipso septentrione vagos nec hominum ritu viventes.” (Uo. 4.)

¹²⁵⁸ „Romani siquidem nullum in Aethiopia imperium habere desiderabant, in qua ipsae Quiritum legiones, ipsi exercitus, ipsi milites levis armaturae sub infando ardore sub dissimili coelo, sub alia terrae effigie deperissent. Ubi nudi homines sunt, omnia domicilia ed luto structa habent ubi praeter principes et optimates nullum reliqui decorem servant, nullum vitae humanae actionem in ordine generi hominum attributo habent et sequuntur, nisi quod hospitales sunt...” (Uo.)

¹²⁵⁹ Ne feledjük: a híres Theodor Mommsen 12 kötetes, a Római Birodalmat leíró művéről van szó!

Nem mondhatjuk, hogy holmi ellenőrizetlen amatőr történész kezéből került volna ki ez a következő írás, mivel az alábbi szöveg igazolja, hogy komoly, a vallás iránt elkötelezett teológusok aláírásával kerül kiadásra.¹²⁶⁰

„Én, Stephanus Charletus francia tartományi jezsuita és három más jezsuita teológussal együtt engedélyezem a könyv kiadását. Február hónap, 1648.”¹²⁶¹

Így fennáll a gyanú, hogy az ókori történelem mai változatát csak később gyártották le.

„Ex historia Petri Patricii et magistri.”¹²⁶² – Ez a magiszter biztosan valami régebbi írásokból mazsolázta ki (excerpta) a mondatokat, de aztán amikor rájött, hogy nem vetnek valami dicső fényt a nagy birodalomra, utána elkezdett ferdíteni.

„Decebál, a dákok királya a szószólójával békét ajánlott Domiciánnak. Ezért Domicián Fuszkuszt küldte hozzá nagy sereggel. Mikor Decebál erről tudomást szerzett, újra küldöttet menesztett eléje, aki ironikusan azt mondta, hogy ha békét akar, akkor minden római évente két obolt [görög pénz] fog fizetni, ellenben könyörtelenül el fognak bánni velük.”¹²⁶³

„Decebál küldötteket meneszt Trajánhoz a saját embereiből, akik sapkát viseltek (ugyanis a pártusoknál a legelőkelőbbek viseltek sapkát). Előbb viszont olyanokat küldött, akik kevésbé voltak előkelők. A kik, amint Traján elé jöttek, ledobták a fegyvereiket és rabszolga módra hátrakötözött kezekkel kérték Trajánt, hogy jöjjön megbeszélésre Decebállal.”¹²⁶⁴

„Decebál újra küldötteket menesztett Trajánhoz, akik felszólították, hogy álljon el a háborútól. Megígérték, hogy minden fegyvert és háborús eszközt vissza fognak adni Trajánnak, és a római fegyvergyártókat és szökevényeket, akik nála vannak, és minden erődítményt és várat, amit épített, le fogja rombolni. El fog menni minden római birtokban lévő területről, a foglyokat

¹²⁶⁰ Labbe, 1648.

¹²⁶¹ „Ego Stephanus Charletus Societatis Iesu in Provincia Franciae Provincialis permitto, ut Protrepticon et prima Delineatio Apparatus Historiae Byzantinae á P. Philippo Labbe nostra Societatis Sacerdota conscripta, et á tribus eiusdem Societatis nostre Theologis approbata in lucem edantur. Datum Lutetiae ultimo Februarii 1648.” (Uo. 59.)

¹²⁶² Uo. 29.

¹²⁶³ „Decebalus Dacorum Rex per praeconem pacem Domitiano denunciavit. Quamobrem Domitianus Fuscum misit cum magna manu. Hoc ubi Decebalus didicit, ad eum rursus legatum misit qui cum irrisione illi diceret se pacem facturum, si unusquisque Romanorum vellet illi quotannis pendere duos obolos, sin minus, ausurum et magna mala illis illaturum.” (Uo. 23.)

¹²⁶⁴ „Decebalus misit ad Traianum legatos ex his qui pileos ferunt (hi enim apud Parthos sunt honoratiores). Prius autem comites miserat qui apud eos viliores habentur. Hi cum ad Traianum venissent, abiecerunt arma et manibus post terga vinctis mancipiorum et captivorum instar, Traianum orarunt, ut cum Decebalo in colloquium veniret.” (Uo. 24.)

kölcsönösen ki fogják cserélni, és a jövőben nem fognak fogadni szökevényeket, sem római katonákat nem fognak visszatartani. Ezeket a feltételeket, melyeket a küldöttek állítottak, Traján helyben hagyta. Decebál pedig amint meglátta Trajánt, eldobta a fegyvereit, a földre vetette magát és imádta Trajánt. Tehát követeket küldött Rómába, kik hátra kötött kezekkel rabszolga módra jelentek meg.”¹²⁶⁵

Mennyire nyilvánvalóan látszik a ferdítés.

Azt kell tudni, hogy ezek a mondatok régi írásokból lettek kiragadva, annak a bemutatására, hogy hogyan viselkednek a követek, akik a rómaiakhoz mennek. A Bíborbanszületett Konstantin gyűjteményében található egész könyv címe egyébként: *De romanorum legationibus ad ethnicos* (a római követek [viselkedése] a nemzeteknél).

A rómaiak alatt bizánciakat kell érteni. Ez abból is látszik, hogy a Decebál küldötte nem római, hanem görög pénzt kér. Azt írja, hogy a dák követek sapkát viseltek, mert az előkelő pártusoknál ez a szokás. Vagyis a dákok itt pártusok.

Az ismeretes, hogy a 11-12. században a magyarok sokat harcoltak a bizánciakkal, változó sikerrel. Valószínű, hogy a világtörténet kidolgozásánál, ami a jezsuiták műve, ezen eseményekből gyártották le úgy a dák, mint a hun és avar történeteket.

Nem tudok róla, hogy a régészek készítettek volna olyan tanulmányt, hogy egy építmény, egy várfal, az időjárás plusz az emberi tevékenység hatására mennyi idő alatt bomlik le arra az állapotra, amelyben a régészek feltárják. Gondolom, hogy a folyamat sokkal hamarabb végbemegy, mint ahogy azt hinnénk. Fennáll a gyanú, hogy valóban létezett egy római kor az ezredforduló körül, és egy csak papíron létezett, időszámításunk kezdete körül.

Amikor a római császárokról olvasunk a történelemkönyvekben, nem nagyon találjuk, hogy ezek pontifex maximusok is voltak, pedig a „kőbe vésett feliratokon” ez áll: *Corpus inscriptionum*.¹²⁶⁶

A pontifex maximus pedig nem más, mint a pápa. Akkor el kell dönteni, hogy a császár volt pápa, vagy a pápa volt császár. Szerintem az utóbbi az igaz, és akkor már a középkori Rómában vagyunk.

Két dolgot lehet megfigyelni majdnem minden feliraton: 1. A császárt mindig pontifex maximusnak hívja. 2. A régi szokások és rítusok eltörlését parancsolja. (Ugye ezt parancsolták mindig a pápák és Szent István is.)

„Bábelnél” a nemzetek keveredtek össze. Így már nem lehet felismerni, hogy kik az „isten gyermekei”=Sét leszármazottai, és kik a Kain=LU SA GAZ leszármazottai.

¹²⁶⁵ „Rursus Decebalus legationem ad Traianum misit, que denuntiaret, ut a bello cessaretur. Pollicebatur se omnia arma et bellica instrumenta Traiano redditurum et Romanos machinarum fabricatores et transfugas qui apud eum esset, et omnia praesidia et castella quae extruxisset, dediturum. Cessurum quoque omni terra qua Traianus potitus esset et eius et Romanorum hostes, pro suis hostibus habiturum, neque posthac ullos transfugas admissurum, neque ullum militem Romanorum retenturum. Has condiciones hac legatione propositas Traianus approbavit. At Decebalus in conspectu Traiani arma abiecit et in terram cadens eum adoravit et ad eius pedes postratus iacuit. Legatos etiam Romam misit, qui quoque mancipiorum more erant manibus vinctis.” (Uo.)

¹²⁶⁶ Mommsen, 1873. 2.